

Corpi vibranti, danzano in volo

LOREDANA RACITI

Nei lavori qui presentati, credo l' importante sia, la suggestivita' del disegno e delle insinuazioni figurative riassunte in dutti decisi, destinati ad evidenziare il muovimento corporeo, il ritmo e l' espressività delle forme accompagnati da fini fondi di colore- sia tremendo per la sensualita', sia trasparenti e fluidi fino alla imponderabilita' del sogno.

In the works exhibited here, I believe it's remarkable the suggestiveness of the drawing and of the figurative insinuations summarized in firm ducts, meant to outline the corporal movement, the rhythm and the expressivity of the forms in fields of refined color sometimes palpitating with sensuality, sometimes transparent and fluid until the dream's imponderability.

În lucrările prezentate aici, importantă este, cred, sugestivitatea desenului și a insinuărilor figurative rezumate în ducturi ferme, destinate să reliefze mișcarea corporală, ritmul și expresivitatea formelor în câmpuri de culoare rafinate când palpitând de senzualitate, când transparente și fluide până la imponderabilitatea visului.

da Corneliu Antim
Coreografie pitturali

from Corneliu Antim
Pictorial choreographies

din Corneliu Antim
Coregrafii picturale

Corpi vibranti danzano in volo

LOREDANA RACITI

Eurografica

In copertina
Installazione
Consolle in quadro
delle donne volanti
B. 1,50 x H. 2,50 x P. 0,30
Tecnica pigmenti con collante
vinilico su tela, legno,
ferro-chiodi, lamierino e viti
in acciaio

Coordinamento editoriale
Gabriel Martin

Illustrazione grafica
Stampa
Eurografica

On the cover
Installation
Console picturing
flying women
W. 1,50 x H. 2,5 x P.0,30
Pigmentation technique
with vinyl adhesive on canvas,
wood, iron-nails, sheet plate and
steel screw.

Editorial Coordinator
Gabriel Martin

Grafical illustration
Print
Eurografica

Pe copertă
Instalație
Consolă ilustrând
femei zburătoare
B. 1,50 x H. 2,50 x P.0,30
Tehnica pigmentilor
cu clei vinilic pe pânză, lemn,
fier-cuie, tablă fină și
suruburi din oțel

Coordonator editorial
Gabriel Martin

Ilustrație grafică
Tipar
Eurografica

oredana Raciti
orpi vibranti danzano in volo

ovembre 2005
opera Nazionale di Bucarest
ucarest, Romania

Con il contributo di

Ringraziamenti a:

Ministro Plen. Sig.ra Anna Blefari Melazzi
Direttore Generale per la promozione
e la cooperazione culturale
Ministero Esteri Roma
Catalin I. Arbore Direttore Opera di Bucarest
Aristide Bonetti Eurografica
Stefano Dominella Casa di Alta Moda Gattinoni
Compagnia Musicale Inter-Art
Massimo Maggio Progress Fineart
Guillermo Mariotto Casa di Alta Moda Gattinoni
Gabriel Martin Curatore
Maria Luisa Sales
Cristian Vasile Eurografica

Dedico questo catalogo
ai bambini del centro sociale
St. Dimitri e ai loro disegni d'amore,
di speranza e di una vita di cose
semplici come gli adulti non sanno fare.

I dedicate this catalogue to the children
of the social center St. Dimitri
to their designs of love, hope and
a life of simple things as the adults
do not know to make.

Dedic acest catalog copiilor
din centrul social SF. Dimitrie,
desenelor lor de dragoste,
de speranță și unei vieți simple
așa cum adulții nu știu să o facă.

non hanno avuto un mondo
l' hanno disegnato: genitori,
falle, Babbo Natale. Cioe'
niverso dell'infanzia così
lo sono solo immaginato.Loro
xandra, Mihaela, Iulian, Alina,
,, bambini del Centro Sociale
mitri, patrocinato dalla
tavropoleos di Bucarest.

They did not have a world of
their, they drew it up: parents,
butterflies, Santa Clause. That
whole universe of their
is just the way they imagined
are: Alexandra, Mihaela,
Alina, Florinel..., children from
Dimitri Social Center,
led by the Stavropoleos
from Bucharest.

l-au avut o lume a lor, au
o: părinți, case, fluturi, Moș
Adică tot universul copilăriei
doar și l-au imaginat. Ei sunt:
a, Mihaela, Iulian, Alina,
,, copiii de la Centrul Social
rie, patronat de Biserică
ileos din București.

LOREDANA RACIT

Biografia

Biography

Biografie

1959	Loredana Raciti nasce a Khartoum in Sudan da madre montenegrina e padre italiano. Vive la sua infanzia in un clima multietnico.	1959 <i>Loredana Raciti is born in Khartoum , Sudan , from Montenegro mother and Italian father , she lives her childhood in a multiethnic atmosphere.</i>	1959 Loredana Raciti s-a născut la Khartoum, în Sudan, din mamă muntenegreană și tată italian. Copilăria și-o petrece într-un mediu multietnic.
1966	Dopo il colpo di stato nel Paese natale, si trasferisce con la famiglia in Italia, a Roma, dove vive attualmente.	1966 <i>After the State "Coup" together with her family she leaves the Sudan and moves in Rome , where she lives since then.</i>	1966 După lovitura de stat din țara de origine, se mută împreună cu familia în Italia, la Roma, unde locuiește în prezent.
1975	Si iscrive al “Liceo Artistico Donatello”, Roma.	1975 <i>Enters the "Liceo Artistico Donatello", Rome.</i>	1975 Se înscrie la “ Liceul de Arte Donatello”, Roma.
1979	Frequenta il triennio di Storia del Costume, Mariotti, Roma.	1979 <i>Attends three years academy "Storia del Costume" Mariotti , Rome.</i>	1979 Frecventeaază pe o perioadă de trei ani cursul Istoria Moravurilor, Mariotti, Roma.
1982	Si iscrive al biennio di stilismo e costumismo, Coefia, Roma.	1982 <i>Enters the academy "Stilismo e Costumismo" Coefia, Rome.</i>	1982 Se înscrie la cursul de doi ani de stilism și conduită morală, Coefia, Roma.
1980/89	Contemporaneamente agli studi, inizia la carriera stilistica sia nell'Alta Moda con Tiziani, Capucci, Valentino e nel Pret à Porter con Basile e Berné. L'esperienza in questo campo termina con la creazione di una propria linea di costumi da bagno e lingerie per la rete nazionale ed americana, nello stato della Florida.	1980/89 <i>Contemporaneously to her studies , she works as a fashion designer both for high fashion , with Tiziani , Capucci , Valentino , and the "Pret à porter " with Basile and Berné . This experience ends with a successful creation of her own of high fashion dresses , bathing costumes and lingerie lines available in well known boutiques in Italy and Florida (USA) .</i>	1980/89 În paralel cu studiile, își începe cariera ca și designer atât în Haute Couture cu Tiziani, Capucci, Valentino, cât și în Pret a Porter cu Basile și Berne'. Experiența în acest sector se finalizează prin crearea unei linii proprii de costume de baie și lenjerie pentru rețeaua națională și americană, în statul Florida.
1993/95	Lavora per diversi show room nel settore dell'arredamento d'arte e antiquariato creando oggetti e mobili con materiali di recupero.	1993/1995 <i>She works in several art and antique furniture showrooms , using recycling materials she creates special and unique art works and furniture.</i>	1993/95 Lucrează pentru diferite show-room-uri în domeniul amenajării de artă și anticariat creând obiecte și mobilă folosind materiale recuperate.
1996	Scrive la sua prima Novella, “La Leggenda del Principe Spirito”, Fratelli Palombi, Roma, Maggio 96.	1996 <i>She writes her first short story "The Legend of the Prince Spirit" , Fratelli Palombi, Rome , May 96</i>	1996 Scrie prima sa povestire:” Legenda Principelui Spirit”, Frații Palombo, Roma, Mai '96.
2000	Scrive il suo primo romanzo “Il Pesce Gatta”, Zelig (Baldini & Castoldi), Milano, Luglio 2000.	2000 <i>She writes her first novel "The Fish Cat " , Zelig (Baldini & Castoldi), Milan , July 2000.</i>	2000 Scrie primul său roman ”Peștele Gatta”, Zelig (Baldini&Castoldi), Milano, Iulie 2000.
2005	Scrive il suo secondo romanzo , “La Figlia del Freddo”, Sperling & Kupfer , (Mondadori) , Milano, ottobre 2005.	2005 <i>She writes her second book "The Daughter of the Cold " , Sperling & Kupfer , (Mondadori) , Milan , October 2005.</i>	2005 Scrie cel de-al doilea roman al său ”Fiica Frigului”, Sperling&Kupfer (Mondadori), Milano, Octombrie 2005

996
L. Pratesi
La Leggenda del Principe Spirito
Fratelli Palombi Editori, Roma.

997
V. Apuleo, Loredana Raciti
Dove gli Angeli si incontrano,
Fratelli Palombi Editore, Roma.

998
P. Ghezzi, R. Del Puglia,
DxD Donna & Donna ,
Tecnostampa, Sutri

998
T. Ambrotta, Leggère,
Tipografia Carini, Roma.

999
A. Bonito Oliva , F. Boni, R.
Petrucci,
Metropolismo Opere e citazioni,
Giorgio Corbelli
Editore, Brescia.

000
AA.VV., Metropolismo Sei casi
di pittura telematica, Torcular,
Milano.

001
D. D'Attilia, E. Krumm , Loredana
Raciti Sotto un unico cielo,
Fratelli Palombi Editori, Roma.

002
C. D'Orazio
La mia prima volta,
Futuro, Roma

003
N. Castagni
Psicogrammi,
Electa, Milano

003
C. Biasimi Selvaggi (a cura di)
Loredana Raciti, Psicogrammi,
Electa, Milano

1996
L. Pratesi
"The Legend of the Prince Spirit "
Fratelli Palombi Editori, Rome.

1997
V. Apuleo, Loredana Raciti
" Where the angels meet "
Fratelli Palombi Editori , Rome.

1998
P. Ghezzi, R. Del Puglia,
DxD , Women & Women "
Tecnostampa, Sutri

1998
T.Ambrotta, Leggère,
Typography Carini, Rome.

1999
A. Bonito Oliva , F. Boni, R.
Petrucci,
Metropolism Work and quotation ,
Giorgio Corbelli Editore, Brescia.

2000
AA.VV., Metropolism " Six cases "
of Telematic Painting , Torcular,
Milan.

2001
D.D'Attilia, E. Krumm , Loredana
Raciti " Under the same sky "
Palombi Editori, Rome.

2002
C. D'Orazio
" My first time "
Futuro , Rome

2003
N. Castagni
" Pscicogrammes "
Electa, Milan

2003
C. Biasimi Selvaggi (Edited by)
Loredana Raciti, Psicogrammes ,
Electa, Milan

1996
L. Pratesi
"Legenda Principelui Spirit"
Frații Palombi Editori, Roma

1997
V. Apuleo, Loredana Raciti
"Unde se întâlnesc îngerii",
Frații Palombi Editori, Roma

1998
P. Ghezzi, R. Del Puglia,
DXD-Femeie&Femeie,
Tehnotipărire, Sutri

1998
T. Ambrotta, "Lejer",
Tipografia Carini, Roma

1999
A. Bonito Oliva, F. Boni, R.
Petrucci,
Metropolismo Opere și citații,
Giorgio Corbelli
Editor, Brescia

2000
AA.VV.,Metropolismo - Șase
cazuri de pictură telematică,
Torcular, Milano

2001
D. D'Attilia, E. Krumm, Loredana
Raciti-Sub un singur cer,
Frații Palombi Editori, Roma

2002
C. D'Orazio
"Prima dată pentru mine"
Futuro, Roma

2003
N. Castagni
Psihograme,
Electa, Milano

2003
C. Biasimi Selvaggi (în îngrijirea)
Loredana Raciti, Psihograme,
Electa, Milano

Bibliografia

Bibliographie

Bibliografie

Esposizioni Personali

Personal Exhibition

Expozeuri Personale

1995 “Tennis, Società e Costume”, Foro Italico, Roma	1995 “Tennis, Society and Habit ”, Foro Italico, Rome	1995 “Tenis, Societate și Moravuri”, Forul Italic, Roma
1995 “I cavalli e la Storia”, Piazza di Siena, Roma	1995 “Horses and History ”,Piazza di Siena, Rome	1995 “Caii și Istoria”, Piața Siena, Roma
1996 “Guglielmo Marconi 100 anni di storia”, Palazzo Venezia, Roma	1996 “Guglielmo Marconi 100 years of History ”, Palazzo Venezia, Rome	1996 “Guglielmo Marconi - 100 ani de istorie”, Palatul Venetia, Roma
1996 “La leggenda del Principe Spirito” Arancera di San Sisto Vecchio, Roma.	1996 “The Legend of the Prince Spirit ” Arancera di San Sisto Vecchio, Rome.	1996 “Legenda Principelui Spirit”, Arancera din San Sisto cel Bătrân, Roma
1996 “Lungo il fiume”, Lungotevere, Roma	1996 “Along the River ”, Tiber River Rome	1996 “De-a lungul fluviului”, Lungotevere, Roma
1997 “Dove gli Angeli si incontrano”, Galleria Athena Arte, Roma	1997 “Where the Angels meet ”, Galleria Athena Arte, Rome	1997 “Acolo unde se întâlnesc îngerii”, Galeria Athena Arte, Roma
2001 “Sotto un unico cielo”,Acquario Romano, Roma.	2001 “Under the same sky ”,Acquario Romano, Rome	2001 “Sub un singur cer”, Acvariul Roman, Roma
2003 “Frammenti”, Galleria Art Life Venezia.	2003 “Fragments ”, Gallery Art Life Venice .	2003 “Fragmente ”, Galeria Art Life Venetia
2003 “Psicogrammi”, presentazione ufficiale a cura della Fondazione 3M presso la Collezione Peggy Guggenheim , Venezia	2003 “Psicogrammes ”, Official presentation edited by Foundation 3M at the Peggy Guggenheim Collection , Venice	2003 “Psihograme ”, prezentare oficială în îngrijirea Fundației 3M, în cadrul Colecției Peggy Guggenheim, Venetia
2003 “Psicogrammi”, Galleria Tondinelli , Roma .	2003 “Psicogrammes ”, Gallery Tondinelli , Padova .	2003 “Psihograme ”, Galeria Tondinelli, Roma
2003 “Il Codice della Seduzione” Boutique Damiani, Roma	2003 “The code of Seduction” Boutique Damiani, Tondinelli , Rome	2003 “Codul Seducției ”, Boutique Damiani, Roma
2004 Performance: “Quattro Toni e il Quinto Elemento”, Auditorium Parco della Musica nell'ambito Sfilate Alta Roma, sezione: Arte e Moda, Roma.	2004 Performance: “Four tones and the Fifth Element”, Auditorium Parco della Musica in the ambient of the show fashion Alta Roma, sezione: Arte e Moda, Rome.	2004 Reprezentărie: “Patru Tonuri și al Cincilea Element”, Auditoriu Parcul Muzicii, în domeniul prezentărilor/paradelor de Haute Couture Alta Roma, Secția: Artă și Modă, Roma
2005 Installazione : “Giochi Preziosi” Auditorium Parco Della Musica nell'ambito sfilate Alta Roma, Roma .	2005 Installation : “Precious games ” Auditorium Parco Della Musica, in the ambient of the show fashion Alta Roma, Rome .	2005 Punere în scenă:” Jocuri Prețioase ”, Auditoriu Parcul Muzicii, în domeniul prezentărilor/paradelor de Haute Couture Alta Roma, Secția: Artă și Modă, Roma
2005 Opere e installazioni Miart Fiera Internazionale Milano con il contributo Fondazione 3M, Segrate , Milano	2005 Art works and installations Miart International Fair Milan , Contribution of Foundation 3M, Segrate , Milan	2005 Opere și punere în scenă Miart Targul International Milano- Contribuția Fundației 3M, Segrate, Milano

998 Donna & Donna", Galleria Athena Arte, Roma	1998 "Women & women ", Gallery Athena Arte, Rome	1998 "Femeie & Femeie", Galeria Athena Arte, Roma
998 Leggère", Torretta di Ponte Milvio, Roma	1998 "Leggère", Torretta di Ponte Milvio, Rome	1998 "Lejer", Turnulețul de pe Puntea Milvio, Roma
998 Invito alla Garbatella Percorsi d'arte nella città giardino" Quartiere Garbatella, Roma	1998 "Invitation at Garbatella , art runways in the city garden" Garbatella neighbourhood , Rome	1998 "Invitație în Garbatella - Itinerar de artă în orașul grădină", Cartierul Garbatella, Roma
000 "Metropolismo sei casi di pittura telematica", complesso el Vittoriano, Roma	2000 "Metropolism six cases of telematic painting ", the Vittoriano complex , Rome	2000 "Metropolism - șase cazuri de pictură telematică", Complexul Victorian, Roma
002 "La mia prima volta", Galleria futuro, Roma	2002 "My first time ", Gallery Futuro, Rome	2002 "Prima dată pentru mine", Galeria Viitor, Roma
002 International Art Fair, Galleria Cà D'oro , Hotel "Rip Arte" Roma	2002 International Art Fair , Gallery Cà D'oro , Hotel "Rip Arte" Rome	2002 International Art Fair, Galeria Ca' de Aur, Hotel "Rip Arte", Roma
002 La mia Idea di Campagna Romana , Associazione Culturale Cà D'Oro , Presidenza del Consiglio , Regione Lazio, Comune di Fondi	2002 "My idea on the roman 's country side " Cultural Association Cà D'Oro , Presidential Council , Lazio Region , Fondi Municipality	2002 "Părere mea despre viața la țară română", Asociația Culturală Ca' de Aur, Președinția Consiliului, Regiunea Lazio, Primăria din Fondi
003 "Percorsi alternativi", Galleria Tondinelli, Padova	2003 "Alternative runways ", Gallery Tondinelli, Padova	2003 "Itinerar alternativ", Galeria Tondinelli, Padova
004 Con el progetto "Amina in Victoria" "Concurso National De Ideas y estudios previos para la construcción del Monumento a las Victimas Del 11 M" Madrid	2004 Participation to the project "Soul in Victory" "Concurso National De Ideas y estudios previos para la construcción del Monumento a las Victimas Del 11 M" Madrid	2004 Cu proiectul "Amina in Victoria" "Concursul Național de păreri și studii preliminare pentru edificarea Monumentului în onoarea victimelor din 11-M", Madrid
004 Oltre la Cintura di Orione" "La Dea delle Streghe" di Annalisa Migliorini e Maria Luisa Sales e regia d installazione "Oltre la cintura di Orione" di Loredana Raciti Teatro Don Bosco 23A Edizione Della rassegna per coreografia Emergente "Off Broadway 2004" Patrocinato dal Comune di Roma , dal Ministero dei Beni Culturali, dalla Regione Lazio, da Media Scena e dall'Ente Teatrale Italiano, Roma	2004 "Beyond the belt of Orion " "The Goddess Witch " by Annalisa Migliorini and Maria Luisa Sales production and installation "Beyond the belt of Orion " by Loredana Raciti Don Bosco Theatre 23rd Edition Emergent choreography "Off Broadway 2004" Patronage of the Commune of Rome , and The Ministry of Culture , and Lazio Region , Media Scena and By the Italian theatre Organization , Rome	2004 "Pe lângă centura Orionului (fluture de primăvară)" "Zeita Vrăjitoarelor" de Annalisa Migliorini și Maria Luisa Sales și regie și punere în scenă "Pe lângă centura Orionului" de Loredana Raciti, Teatrul Don Bosco 23°A , Ediția recenziei coreografiei neprevăzute " Off Broadway 2004", patronat de Orasul Roma, de Ministerul Culturii și Cultelor, de Regiunea Lazio, de Media Scena și de Academia de Teatru Italian, Roma
005 Oltre la Cintura di Orione" "La Dea delle Streghe" di Annalisa Migliorini e Maria Luisa Sales e regia d installazione "Oltre la cintura di Orione" di Loredana Raciti Officina Giovani propone la Performance a cura del Laboratorio Samudra, patrocinato dal Comune di Prato.	2005 "Beyond the belt of Orion " "The Goddess Witch " by Annalisa Migliorini and Maria Luisa Sales production and installation "Beyond the belt of Orion " by Loredana Raciti "Officina Giovani" proposes the Performance edit by Laboratory Samudra, Patronage of the Commune of Prato.	2005 "Pe lângă centura Orionului (fluture de primăvară)" "Zeita Vrăjitoarelor" de Annalisa Migliorini și Maria Luisa Sales și regie și punere în scenă "Pe lângă centura Orionului" de Loredana Raciti, Biroul Giovani propune reprezentăția în îngrijirea Laboratorului Samudra, patronat de Orașul Prato.
005 Consolle in quadro e luminosa rotta", nell'ambito della manifestazione Remade in Italy per il Salone del Mobile Museo Bagatti Valsecchi, Milano	2005 "Consolle in luminous frame and wheel " In the ambient of the display of Remade in Italy for the outside Furniture Fair at the Museum Bagatti Valsecchi, Milan	2005 "Consola din panou și roata luminoasă", cu ocazia evenimentului Remade în Italia pentru Salonul de Mobilă de exterior, Muzeul Bagatti Valsecchi, Milano.
005 La moschea" "La Dea delle Streghe", studio III di Annalisa Migliorini e Maria Luisa Sales ed installazione "La moschea" di Loredana Raciti Notti d'estate alla Sapienza" Università degli Studi di Roma La sapienza - Roma	2005 "The Mosque" "The Goddess Witch " by Annalisa Migliorini and Maria Luisa Sales production and installation "The Mosque" by Loredana Raciti "Summer night at Sapienza" University of Study of Rome La Sapienza - Rome	2005 "Moscheia", "Zeita Vrăjitoarelor", partea a - III-a de Annalisa Migliorini și Maria Luisa Sales și punere în scenă a "Moscheiei" de Loredana Raciti. "Nopti de vară la Sapienza", Universitatea de Studii din Roma, Sapienza-Roma
005 Art Verona, L'arte e i suoi percorsi, Galleria Tondinelli, Verona	2005 Art Verona, Runways Art, Tondinelli Gallery, Verona	2005 Art Verona - Artă alternativă, galeria Tondinelli, Verona

Esposizioni
Collettive

Group
Exhibition

Expozeuri
Colective

“Fondi Paesi Africani”
Asta Beneficenza Comune
Di Roma (2002, 2003, 2004,
2005)

“Nelle persone sieropositive e
dei Bambini dell’Ospedale il
il Bambin Gesù”, Roma
IV Edizione dell’Arte dell’uovo
Manifestazione ideata e promossa
da Sergio Valente (2002, 2003,
2004, 2005)

Opera: “La camicia B.70xh85”,
alla collezione Dell’Istituto
Diplomatico Ministero degli Affari
Esteri, Roma (2004)

Opere nella Pinacoteca della
Fondazione 3M , Segrate , Milano
- Opera =A+B 150x150 (2003)
- Opera “Scomposizione della
donna chador” 200x100 (2003)
- Opera “Anima in Victoria”
90x130 (2005)
- Opera “Danzatrici d’Acqua”
125x150 (2005)

“Funds for the African Countries ”
Charity Auction Commune
Of Rome (2002, 2003, 2004,
2005)

“Seropositive persons and the
children of The hospital of the
Bambin Gesù”, Rome
IV Edition of the Art of the Egg
Display organized and promoted
by Sergio Valente (2002, 2003,
2004, 2005)

Art work : “La camicia
B.70xh85”, for the
Collection of the Diplomatic
Institute Ministry of Foreign
Affairs , Rome (2004)

Art works fo the Pinacoteche of the
Foundation 3M , Segrate , Milan
- Art Work =A+B 150x150
(2003)
- Art Work “Decomposition of the
Chador Woman ” 200x100 (2003)
- Art Work “Soul in Victory ”
90x130 (2005)
- Art Work “Water Dancers ”
125x150 (2005)

“Fonduri pentru țările din Africa”
Licităția pentru Binefacere
Comună din Roma(2002,
2003,2004,2005)

“Pentru persoanele seropozitive și
pentru Copiii din Spitalul -
“Copilul Iisus”, Roma a IV-a
Ediție de Artă a Oului,
Eveniment gândit și promovat de
Sergio Valente (2002,
2003,2004,2005)

Opera: « Cămașa B.70XH85 »,
pentru Colecția Institutului
Diplomatic de pe lângă Ministerul
Afacerilor Externe, Roma (2004)

Opere în Pinacoteca Fundației 3M
Segrate, Milano
- Opera=A+B 150X150(2003)
- Opera ”Descompunerea femeii
chador” 200x100(2003)
- Opera “Anima in Victoria”
90x130(2005)
- Opera “Dansatoare de Apă”
125x150(2005)

Aste e donazioni

Auctions and donations

Licității și donații

inda De Santis, Le Audaci storie di Loredana Raciti La Repubblica 31/05/96
ecilia Cirenei, Performance botanica di Tilda Swinton, sculture di Pomodoro, una serra per la Raciti Il Messaggero 1/05/96
abriele Simongini, Esotiche favole della modernità Il Tempo 22/06/96
arbara Palombelli, Fax La Repubblica 27/06/96
ullio Pollini, l'Africa che terra ideale per incendiare i cuori Il Messaggero 06/08/96
ito Apuleo, Gallerie chiuse per ferie ma l'arte non va in vacanza Il Messaggero 29/07/97
rietta Occhielli, Critici d'arte e politici per gli angeli della Raciti Il Messaggero 19/10/97
ecilia Cirenei, Angeli e politica La Repubblica 19/10/97
ito Apuleo, Voglia d'arte Il Messaggero 20/10/97
ito Apuleo, Tra laser e piccole incisioni Il Messaggero 15/06/98
rancesca Giuliani, Festa d'arte alla Garbatella La Repubblica 15/06/98
inda De Sanctis, Donne e pop art nella Metropoli La Repubblica 04/02/2000
arbara Palombelli, Fax La Repubblica 31/07/2000
lchela Tamburino, Maschi e femmine destino di intreccio Il Tempo 06/08/2000
ecilia Cirenei, Religioni e convivenza la tolleranza in mostra La Repubblica 22/12/2001
laudia Marin, Sotto un unico cielo: oltre la mostra, un viaggio di meditazione La Nazione 11/10/2002
aleria Palumbo, L'arte di riciclare I protagonisti di Capital Capital Aprile 2002
I.S. Pat, Psicogrammi da artista Il Messaggero 20/06/2003
abriella Sassone, Gioielli e orologi che fanno sognare Il Tempo 20/11/2003
nsa modo, Gioielli tra i sogni femminili, mostra da Damiani a Roma, Vernissage di Loredana Raciti nella boutique amiani 18/11/2003
DN Kronos Mostre, Il codice della seduzione da Damiani 23/11/2003
iovanna Vitale, Tutte le follie della moda tra armature e farfalle La Repubblica 10/07/2004
atia Perrini, L'alta moda fa cose da pazzi Il Tempo 10/07/2004
aola Pisa, Thrilling, top, samurai, bikini: da stasera in scena l'alta moda Il Messaggero 10/07/2004
aura Laurenzi, Provocazioni e polemiche ma anche abiti ispirati alle olimpiadi La Repubblica 12/07/2004
aria Grazia Savoia, A Roma, nell'ex tipografia di Stato, la pittrice Loredana Raciti ha allestito un ambiente informale moderno: per la famiglia e l'arte Marie Claire Maison No. 6 Novembre 2004
emade in Italy, Come dare vita ai materiali Il Giornale 18/02/2005
ffari e Finanza, Riciclare, un business che va di moda La Repubblica 14/03/2005
icoletta Coboli, arte Mondadori, Novembre 2005

Periodici,
quotidiani
(selezione)

News papers
and
magazines

Periodice,
cotidiane
(selectie)

Periodici, quotidiani (selezione)

News papers and magazines

Periodice, cotidiene (selecție)

- Linda De Santis, *The daring stories of Loredana Raciti* *La Repubblica* 31/05/96
- Cecilia Cirenei, *Performance botanica di Tilda Swinton, Pomodoro's sculptures , Green House for Loredana Raciti* *Il Messaggero* 31/05/96
- Gabriele Simongini, *Esotic tales of modernity* *Il Tempo* 22/06/96
- Barbara Palombelli, *Fax* *La Repubblica* 27/06/96
- Tullio Pollini, *Africa ideal land to inflame the hearts* *Il Messaggero* 06/08/96
- Vito Apuleo, *Gallery closed for Holidays but arts do not go on Holiday* *Il Messaggero* 29/07/97
- Orietta Occhielli, *Art's and politic's critics for the angels of L Raciti* *Il Messaggero* 19/10/97
- Cecilia Cirenei, *Angels and Politics* *La Repubblica* 19/10/97
- Vito Apuleo, *Wishing Art* *Il Messaggero* 20/10/97
- Vito Apuleo, *Between Laser and chiselling* *Il Messaggero* 15/06/98
- Francesca Giuliani, *Art Party at Garbatella* *La Repubblica* 15/06/98
- Linda De Sanctis, *Women and Pop Art in the Metropolis* *La Repubblica* 04/02/2000
- Barbara Palombelli *Fax* *La Repubblica* 31/07/2000
- Michela Tamburino, *Boys and Girls interlacement destiny* *Il Tempo* 06/08/2000
- Cecilia Cirenei *Religion and tolerance cohabitation in an exhibition* *La Repubblica* 22/12/2001
- Claudia Marin, *Under the same sky , beyong the exhibition , a journey of meditation* *La Nazione* 11/10/2002
- Valeria Palumbo, *The art of recycling* *I protagonisti di Capital* *Capital Aprile* 2002
- M.S. Pat *Psicogrammes by an artist* *Il Messaggero* 20/06/2003
- Gabriella Sassone, *Jewellery and watches that make you dream* *Il Tempo* 20/11/2003
- Ansa modo, *Jewellery the dream of the girls , Damiani exhibition at Rome, Vernissage di Loredana Raciti in Damiani's boutique* 18/11/2003
- ADN Kronos Eshibition , *The code of Damiani Seduction* 23/11/2003
- Giovanna Vitale, *All the craziness of the fashion between armours and butterlies* *La Repubblica* 10/07/2004
- Katia Perrini, *High fashion does crazy things* *Il Tempo* 10/07/2004
- Paola Pisa, *Thrilling, top, samurai, bikini: from tonight high fashion in stage* *Il Messaggero* 10/07/2004
- Laura Laurenzi, *Provocation and polemic but also dresses inspired to the Olympics* *La Repubblica* 12/07/2004
- Maria Grazia Savoia ,*in the center of Rome , in the ex and antique state printing press , she has fitted out an informal and modern ambient , for the family , and for art , November Marie Claire November 2004 Remade in Italy, How to give life to materials* *Il Giornale* 18/02/2005
- Affari e Finanza, *Recycling , a fashionable business* *La Repubblica* 14/03/2005
- Nicoletta Coboli, *arte Mondadori, Novembre 2005*

Linda de Santis, "Povestiri curajoase" de Loredana Raciti - La Repubblica 31.05.1996

Cecilia Cirenei, Reprezentăția pe teme de botanică de Tilda Swintsin, sculpturi de Pomodoro, o seară dedicată lui Raciti Il Messaggero 31/05/1996

Gabriele Simongini, Basmele exotice ale modernității, - Il Tempo 22/06/1996

Barbara Palombelli, Fax La Republica 27/06/1996

Tullio Pollini, Africa, ce Pământ minunat pentru a incendia inimi Il Messaggero 06/08/1996

Vito Apuelo, Galerii închise pe perioada vacanței, însă arta nu pleacă în vacanță, Il Messaggero 29/07/1997

Orietta Occhielli, Critici de artă și politicieni pentru Îngerii lui Raciti Il Messaggero 19/10/1997

Vito Apuelo, Nevoia de artă Il Messaggero 20/10/1997

Vito Apuelo, Între laser și micile tăieturi Il Messaggero 15/06/1998

Francesca Giuliani, Sărbatoare de artă la Garbatella La Repubblica 04/02/200

Barbara Palombelli, Fax La Republica 31/07/2000

Michela Tamburino, Bărbați și femei, destine intersectate Il Tempo 06/08/2000

Cecilia Cirenei, Religii și conviețuire, toleranță expres] - La Repubblica 22/12/2001

Claudia Marin, Sub un unic cer: pe lângă expoziție, o călătorie de meditație - La Nazione 11/10/2002

Valeria Palumbo, Arta de a recicla I Protagonisti di Capital Capital aprilie 2002

M.S. Pat, Psihograme de artist Il Messaggero 20/06/2003

Gabriella Sassone, Bijuterii și ceasuri care te fac să visezi Il Tempo 20/11/2003

Ansa modo, Bijuteriile, unul dintre visurile femeilor, expoziție de Damiani la Roma, vernisaj de Loredana Raciti în cadrul Boutique Damiani 18/11/2003

ADN Kronos Mostre, Codul seducției de Damiani 23/11/2003

Giovanna Vitale, Toate nebuniile modei între pavăză și fluturi - La Repubblica 10/07/2004

Katia Perinni, Haute couture dă naștere la nebunii Il Tempo(Timpul) 10/07/2004

Paola Pisa, Thrilling, top, samurai, bikini: din această seară, pe scena urca Houte Couture Il Messaggero(Mesagerul) 10/07/2004

Laura Laurenzi, Provocări și polemici dar și haine inspirate de la Olimpiade La Repubblica 12/07/2004

Maria Grazia Savoia, La Roma, în foata tipografie de Stat, pictorița Loredana Raciti a creat o atmosferă nonconformistă și modernă: pentru familie și artă Marie Claire Maison, nr. 6, Noiembrie 2004

Remade in Italy, Cum să dai viață materialelor Il Giornale(Ziarul) 18/02/2005

Afaceri si Finante, A recicla, o afacere care este la modă La Repubblica 14/03/2005

Nicoletta Coboli, arte Mondadori, Noiembrie 2005

**Periodici,
quotidiani
(selezione)**

**News paper
and
magazines**

**Periodice,
cotidiene
(selecție)**

interviste
e TG
(selezione)

TV and
interview
selection)

interviuri și
telejurnale
(selecție)

Maurizio Costanzo, Intervista televisiva Canale 5 22/07/96

Alain Elkan, Intervista televisiva Telemontecarlo 23/07/2000

Paola Saluzzi, Intervista televisiva Uno Mattina 26/12/2000

Maurizio Costanzo, Intervista televisiva Canale 5 16/03/2001

Gigi Marzullo, Intervista televisiva Rai Uno 30/04/2001

Rai 2, I Fatti vostri ore 11:30 martedì 25/12/2001

Rai 2, Rai notte giovedì 10/01/2002

Rai 3, TG Lazio 25/06/2003

Talemarket, TG dell'arte - 19/06/2003

Tele ambiente, Colori 05/07/2003

Exibart, sito Giugno 2003

Electa, sito 29/05/2003

Aberto Bruni, Dal Guggenheim a Roma, l'emotion painting di Raciti Culturaweb 18/06/2003

3M Italia, sito Giugno 2003

Rai 3, TG Lazio 19/11/2003

Rai 3, TG nazionali Febbraio 2005

Rai 1, TG nazionali Marzo 2005

Maurizio Costanzo, TV interview, Channel 5 22/07/96

Alain Elkan, TV Interview Telemontecarlo 23/07/2000

Paola Saluzzi, T.V Interview Uno Mattina 26/12/2000

Maurizio Costanzo, TV Interview Canale 5 16/03/2001

Gigi Marzullo, TV Interview Rai Uno 30/04/2001

Rai 2, I Facts 11:30 am thursday- 25/12/2001

Rai 2, Rai night thursday 10/01/2002

Rai 3, TG Lazio 25/06/2003

Talemarket, TG ART - 19/06/2003

Tele ambiente, Colors 05/07/2003

Exibart, site Giugno 2003

Electa, site 29/05/2003

Aberto Bruni, From the Guggenheim in Rome, painting emotion by Raciti Culturaweb 18/06/2003

3M Italia, site Giugno 2003

Rai 3, TG Lazio 19/11/2003

Rai 3, TG nazionali Febbraio 2005

Rai 1, TG nazionali Marzo 2005

Maurizio Costanzo, interviu televizat Canale 5 22/07/1996

Alain Elkan, Interviu televizat Telemontecarlo 23/07/2000

Paola Saluzzi, interviu televizat Uno Matina 26/12/2000

Maurizio Costanzo, interviu televizat Canale 5 16/03/2001

Gigi Marzullo, interviu televizat Rai Uno 30/04/2001

Rai 2, Treburile voastre ora 11.30, mati: 25/12/2001

Rai 2, Ediția de noapte joi 10/01/2002

Rai 3, TG Lazio 25/06/2003

Telemarket, TG Arta 19.06.2003

Tele mediu înconjurător, Culari 05/07/2003

Exibart, site iunie 2003

Electa, site 29/05/2003

Alberto Bruni, De la Guggenheim la Roma, pictura emotională de Raciti Culturaweb 10/06/2003

3M Italia, site iunie 2003

Rai 3, TG Lazio 19/11/2003

Rai 3, TG național februarie 2005

Rai 1, TG național martie 2005

- AirOne S.p.A. Chieti
- Alenia Spazio S.p.A., Roma
- Alta Roma S.c.p.a., Roma
- A.P.R.A. Ass. Albergatori, Roma
- Associazione Civita, Roma
- Clinica Sanatrix, Roma
- Crown Plaza Rome St. Peter's hotels, Roma
- Fincantieri S.p.A., Roma
- Gruppo Triumph, Roma
- Hilton, Port Sudan
- Hotel Claridge, Roma
- Ina Assitalia, Roma
- Lord Byron, Roma
- Progress Fineart, Roma
- Roma Metropolitane, Roma
- Top Class Group Srl Bologna
- AirOne S.p.A. Chieti
- Alenia Spazio S.p.A., Roma
- Alta Roma S.C.P.A., Roma
- A.P.R.A. Asociația hotelierilor, Roma
- Asociația Civita, Roma
- Clinica Sanatrix, Roma
- Crown Plaza, Roma St. Peter's hoteluri, Roma
- Finsantiere S.A., Roma
- Grupul Triumph, Roma
- Hilton, Port Sudan
- Hotel Claridge, Roma
- Ina Assitalia, Roma
- Lord Byron, Roma
- Progress Fineart, Roma
- Roma Mertopolitane, Roma
- Top Class Group SRL, Bologna

Maggiori
collezionisti

Major
art works
collectors

Cei mai
de seama
colecționari

LOREDANA RACITI
E.mail loredana.raciti@libero.it
Web: www.loredanaraciti.it

omadismo culturale sospeso tra visibile e invisibile, realtà e sogno, immanenza e transendenza. Eclettismo stilistico, diario di un'anima multietnica protesa verso i confini dell'unecumenica progettualità. Sintetico e sintetikit di una poliedrica personalità artistica: Loredana Raciti. La cosmopoliticità contraddistingue la sua infanzia. L'irrequietezza la sua vita a dire. La creatività la sua intera esistenza. Si subito si sintonizza sulle frequenze delle muse figurative. Ne sperimenta le opportunità mediatiche. Il confronto tra sé e le aspirazioni concettuali. Ecco, un provvisto jet lag emotivo, un senso di profonda subalternità verso il suo partner ideale. Il suo incontro con l'arte è tanto pentino quanto controverso. Ed è parazione, ma non divorzio. L'incubazione corre il suo tempo. E dopo dieci anni deflagra rumorosamente. Si celebra il sodalizio, con un amore del quale viene finalmente essere maturo il tempo per potersi confrontare.

ciclo neodada-surrealista: i collage alla ricerca delle sensazioni extrapittoriche (1996-1998) sono faticata sin dall'infanzia dalla carta, Loredana Raciti reinterpreta il collage come memoria. Non in chiave rottelliana. Sperimentato sulla tela invasa dal colore a olio. Fotogrammi della realtà quotidiana rapita da una rivista, da un giornale. Un estraniamento sulla tavola dipinta. Un fotogramma di una storia decontextualizzato su una superficie pittorica. Un attuale mosaico che riproduce tutte le kaleidoscopiche identità della società contemporanea, delle sue Bambole d'abbaglio. La bellezza di questa tecnica, semplice e immediata, consente all'artista di produrre all'istante effetti visivi di grande suggestione capaci di rivelare "il magico e oscuro delle cose", come ha scritto il critico tedesco Peter Sager. La Raciti metabolizza il colore nel momento in cui identifica la storia da raccontare. Della vita contemporanea. Il suo collage, a differenza quello di matrice cubista, ha una nazionalità eminentemente pittorico-compositiva e i fotogrammi cartacei sono inseriti in stretto rapporto con le strutture cromatiche presenti nell'opera. Ognuno di questi dipinti è una storia a sé, un piccolo universo sospeso tra realtà e fantasia, tra ordinario e straordinario, come una sfavillante tessera necessaria per comporre la trama di una luminosa favola mitica quanto il mondo, ma interpretata in chiave contemporanea. Le immagini nascono dai colori. Così l'artista spiega l'origine delle sue opere. All'inizio i colori impadroniscono della tavola di legno: una superficie monocroma forte e brillante. Le tinte si screziano come antichi marmi, le vennele si scompongono in flessuose correnti, per dare vita a nuvole e traiettorie cromatiche pronte per accogliere i personaggi della storia, che l'artista trasferisce direttamente dalle pagine delle riviste patinate. Ecco comparire immagini di donne di ieri, di oggi e di domani, insieme a fotografie di oggetti, vestiti, corpi, nudi femminili e maschili, paesaggi reali e fantastici, mobili e animali. In alcuni casi accanto alle fotografie troviamo

A nomadic existence between the visible and the invisible, between reality and dream, immanence and transcendence; an eclectic approach to style, a multi-ethnic personality that reaches out towards and across the borders dividing different types of artistic form. This is one way of summarising the multifaceted artist, Loredana Raciti. Her cosmopolitan childhood was a prelude to a life of searching, a life given over to creativity. At the very beginning of her career she was in tune with the figurative muses, then she tried out other media and the opportunities they offered, continually measuring the results against the concepts she wished to express. In effect, there is a sort of emotional sheer within her work, a profound sense of submission to the ideal partner she is striving for within it. Her encounter with art was as sudden as it was controversial; and then came separation, but not divorce. Time had to run its course through the necessary process of incubation; and suddenly the results burst forth. A true union is celebrated, and the time is ripe for a love that she feels she can measure up to.

The Neo-Dadaist-Surrealist Cycle: The use of collage to capture sensations that lie beyond painting (1996-1998)
Since childhood fascinated by paper as a material, Raciti re-interpreted the nineteenth-century collage. But there was little of Rottella in canvases that appear flooded with oil paint, offering us photograms of daily life torn from newspapers or magazines. There is a sort of ostranenie within the surface of these pictures, with a photogram of history torn from context and then de-contextualised on a painted surface. The very contemporary mosaic of Raciti's Bambole d'abbaglio (Dazzling Dolls) reproduces all the kaleidoscopic identity of modern society. Simple and immediate, this technique enabled the artist to reproduce very atmospheric visual effects; as the German critic Peter Sager put it, she captured "the magical self-photography of things." Having identified the contemporary story to be recounted, Raciti "worked through" and metabolised the colour and paint within which it was to be de-contextualised. In effect, unlike the Cubist collage, hers had an eminently pictorial function as compositions; the paper photograms were in close relation to the chromatic structure of the work.
"Each of these paintings is a story in itself, a small universe suspended between reality and imagination, between the ordinary and the extraordinary. It is like a gleaming tessera necessary to the completion of a dazzling fable that is as old as the world but a fable which is here interpreted in a contemporary key. The images are born out of the colours. This is how the artist explains the origin of her work. In the beginning are the colours, which take over the panel of wood, forming a powerful and dazzling monochrome surface. The shades of colour then streak through that surface like the veins of old marble; the flowing brushstrokes break down into streams of colour, creating clouds and traces of colour that are ready to receive the characters in the story, which the artist takes directly from the glossy pages of magazines. And thus we get images of women of yesterday, today and tomorrow, together with photographs of objects, clothes, bodies, male and female nudes, real and fantastic landscapes, furniture and animals. In some

Nomadism cultural ancorat între vizibil și invizibil, vis și realitate, imanentă și transidență. Eclectism stilistic, jurnal al unui suflet multietnic îndreptat spre limitele unui proiect ecumenic. Identitate sintetică a unei personalități artistice poliedrice: Loredana Raciti. Cosmopolitismul îi marchează copilaria. Neliniește îi marchează viitorul. Creativitatea întreagă să existență. Imediat se sintonizează pe frecvențele muzelor figurative. Experimentează oportunitățile mediatiche ale acestora. Confruntare între sine și aspirațiile sale conceptuale. Iată un neașteptat jet larg emotiv, un sentiment de adâncă subalternitate față de partenerul său ideal. Întâlnirea sa cu arta este pe cât de neașteptată pe atât de controversată. Si este vorba de o separare, nu de divorț. Incubarea are loc treptat. Si după zece ani explodează furtonus. Are loc unirea, cu o dragoste a cărui timp îl consideră în sfârșit matur pentru a se putea confrunta cu ea.

Ciclul neodadaist suprarealist: colajele în căutarea senzațiilor extrapicturale (1996-1998)

Fascinată încă din copilarie de hârtie, Loredana Raciti reinterpretează colajul specific secolului al XIX-lea. Dar nu în stil rotellian. Experimentat pe pânză presărată de culoare și ulei. Fotograme ale realității cotidiene desprinsă dintr-o revistă, un ziar. O înstrăinare pe planșeta pictată. O fotogramă a unei povestiri decontextualizate pe o suprafață picturală. Un mozaic actual care reproduce toate identitățile caleidoscopice ale societății contemporane, ale Marionetelor sale. Frumusețea acestei tehnici, simplă și imediată, permite artistei să reproducă instantaneu efecte vizuale extrem de sugestive, capabile să dezvăluie „magica declanșare automată a lucrurilor”, după cum scria criticul german Peter Sager. Loredana Raciti metabolizează culoarea în momentul în care identifică povestea ce o are de povestit. Din viață contemporană. Colajul său, spre deosebire de cel de tip cubist, are o funcționalitate eminentă pictural-compozitivă iar fotogramele pe hârtie sunt introduse în strânsă legătură cu structurile cromatice prezente în operă. „Fiecare din aceste picturi este o poveste în sine, un mic univers ancorat între realitate și fantezie, între ordinar și extraordinar, ca o plăcuță strălucitoare necesară pentru a compune întriga unui basm strălucitor vechi de când lumea, dar interpretat din punct de vedere contemporan. „Imaginile se nasc din culori“. Astfel explică artistă originea operelor sale. La început culorile pun stăpânire pe planșeta de lemn: o suprafață monocromă puternică și strălucitoare. Nuanțele se amestecă pestriș ca marmura veche, tușele se descompun în curente sinuoase, pentru a da viață unor pete și traiectorii cromatice gata să primească personaje povestii pe care artistă le transferă direct din paginile revistelor din hârtie patinată. Iată cum apar imagini ale unor femei de ieri, de astăzi și de mâine, împreună cu fotografii ale unor obiecte, haine, corpuri, nuduri de femei și bărbați, peisaje reale și fantastice, mobile și animatice. În câteva cazuri, alături de fotografii găsim, de asemenea, elemente

**Loredana
Raciti.
Cesare
Biasini
Selvaggi**

elementi tridimensionali, che caricano di ulteriori significati queste audaci 'microstorie' ... Con un linguaggio neosurreale, che ricorda le opere di Max Ernst e Francis Picabia, improntate ad un senso di spaesamento derivato dall'accostare, in maniera solo apparentemente causale, immagini di provenienza diversa, Loredana Raciti costruisce un racconto ricco di simboli e suggestioni, che si muove in maniera trasversale, tra la dimensione poetica della scrittura e quella più definita dell'opera d'arte. Per questa ragione costituiscono parte integrante del discorso i titoli dei lavori, che seguono appunto il filo conduttore della vicenda. Non per illustrarlo, ma per ampliarne gli orizzonti e suggerire nuove ipotesi di lettura, che agiscono in maniera parallela alla scrittura".

Il ciclo concettuale: dagli assemblages alle installazioni "incluse" e a quelle in un contesto di arte povera (1997-2002)

Parallelamente all'esecuzione dei collage, la ricerca dell'artista si estende a installazioni con oggetti di recupero, convertiti e riqualificati in un'inedita contingenza. Talvolta, con una valenza ironica, spesso come metafora del trascendentale recuperata a una dimensione non ordinaria e di unicità. Gli assemblages della Raciti, non fortuiti né paradossali come quelli di matrice dadaista, sono ri-qualificazioni della civiltà degli uomini secondo un progetto rigoroso. Le opere acquistano una propria e definitiva autosufficienza, lontano da istanze iconiche, distanti dalle divisioni tra realismo e astrattismo. Testimoniano la ricerca di un'arte in fieri, nella quale si riconoscono disciplina e libertà, manualità e concezione.

"Rigore e struttura, molteplicità di impiego del mezzo proiezione tridimensionale, fraseggio e metodo cercano di inquadrare in un rinnovato sistema linguistico l'immagine significata. In principio c'è la scoperta del grigio che aggiunto al bianco trasferisce il dato percettivo in una singolare sospensiva metafisica. Successivamente intervengono il grumo materico, gli innesti extraestetici (le garze metalliche), la tensione volumetrica che invade lo spazio. All'interno di un tale impianto si svolge il viaggio in qualche modo astronautico di Loredana.

Il suo è un volo di fantasia che cerca di scoprire mondi sconosciuti ponendosi nella condizione dell'astronomo rovesciato che guarda dall'alto la profonda intimità terrestre; ma è anche il desiderio e il coraggio di guardare oltre la siepe. Il paesaggio si fa allora paesaggio lunare, l'angelo non è più angelico pur confermandosi angelo, la figura si fa Signora dei sogni. Basta guardare a questa Signora dei sogni per avere esatta la sensazione del processo iterativo che l'artista compie. La figura della donna è appena accennata. La si intravede tra le asperità che la costringono e l'avvolgono, ritmata su di un andamento che gioca la partita delle implosioni e delle esplosioni. Il dualismo della leggibilità mi pare evidente. Il sogno potrebbe anche divenire realtà ma

cases, alongside these components there are three-dimensional features that add further readings and meanings to these daring 'micro-stories' ... The language is surreal, recalling that of Max Ernst and Francis Picabia; by bringing together, in an apparently casual way, images from different sources, Loredana Raciti creates a sense of displacement. The resulting story is rich in symbolism and atmospheric suggestions; it cuts across the boundaries between the poetics of written text and the more definite form of the visual work of art. Hence, the titles are an integral part of each work, taking up the theme that runs through the whole. They are not there to illustrate or explain, but rather to expand the boundaries of interpretations, suggest new possible readings, which develop in parallel to the script..."

The Conceptualist Cycle: from assemblages to "inclusive" installations and those inspired by Arte Povera (1997-2002)

While working on her collages, the artist also began exploring the possibilities of installations using discarded objects that were "converted" and "re-assessed" within new juxtapositions. Sometimes the tone was one of irony, but often the works were a metaphor for a recovered transcendence, a restoration of the uniqueness of each and every thing. Neither fortuitous nor paradoxical, as Dadaist assemblages had been, Raciti's works embodied a rigorous project of research: the recovery of the civilisation of mankind. The works are self-sufficient as entities; they are not mere icons caught in the division between the abstract and the realistic. These assemblages bear witness to an art-in-the-making, within which one can recognise discipline and freedom, manual creation and initial conception. "Rigour and structure, multiplicity of means and three-dimensionality, all these are used to create a new linguistic construct within which to capture the significant image. At the start of it all is the discovery of grey as a colour, which when added to white holds visually-perceived data in a sort of metaphysical suspension. Then comes the rough material of the work, the extra-aesthetic additions (the metal gauze), the creation of a tense volume that invades the space around it. It is within this framework that Loredana undertakes what might be described as her journey into space. In effect, she sets out on a journey of the imagination, trying to discover unknown worlds; just like an astronaut, she looks down upon the deep intimacies of the Earth. However, these works are also driven by the desire and courage to look 'over the fence'; at which point, the landscape becomes a lunar landscape; the angel might confirm its status as an angel but it is no longer angelic; the figure becomes that of La signora dei sogni (Dream Woman). One only needs to look at this last work to get a precise sensation of the process the artist has followed. The figure of the woman is barely hinted at in the final assemblage; she is glimpsed amidst the rough, sharp surfaces that envelop her, which seem to be modulated to a rhythm of explosions and implosions. The dualism in what is legible here seems to me to be apparent. The dream may have become reality, but its also includes within itself an uncontrollable impulse towards liberty. In short, communication seems to rest on two

tridimensionale care încarcă cu ulteriore semnificații aceste „micropovești” îndrăznețe... Cu un limbaj neosuprarealist care amintește de operele lui Max Ernst și Francis Picabia, caracterizate de un sentiment de rătăcire derivată din alăturarea, în maniera doar aparent cauzală, a unor imagini de proveniență diversă, Loredana Raciti construiește o poveste bogată în simboluri și sugestii, care se deplasează transversal, între dimensiunea poetică a scrierii și dimensiunea cea mai definită a operei de artă. Din acest motiv, constituie parte integrantă din discurs titlurile lucrărilor care urmează tocmai firul conductor al poveștii. Nu pentru a o ilustra, ci pentru a-i mări orizonturile și a sugera noi ipoteze de lectură, care acționează paralel cu scrierea".

Ciclul conceptual: de la asamblaje până la „instalații” „incluse” și până la cele într-un context de „artă săracă” (1997-2002)

În paralel cu execuția colajelor, căutarea artistei se întinde până la instalările cu deuseuri, transformate și redefinite într-o contingență inedită. Uneori, cu o valență ironică, deseori ca o metaforă a trascendantului transferată într-o dimensiune neobișnuită și unică. Asamblajele Loredanei Raciti nefortuite și nici paradoxale ca acelea de tip dadaist, sunt reinterpretări ale civilizației umane după un proiect riguros. Operele dobândesc o autosuficiență proprie și definitivă, departe de imagini iconice, la distanță față de diviziunile între realism și abstractism. Acestea demonstrează căutarea unei arte în fieri, în care se recunoacă disciplina și libertatea, manualitatea și concepția.

„Rigoare și structură, multiplicitatea de utilizări instrumentului și proiecție tridimensională, frazare și metodă căută să încadreze într-un sistem lingvistic reinnoită imaginea semnificată. În principiu, este descoperirea griului care, alăturat albului, transferă percepția într-o ancorare metafizică unică. Ulterior, intervin materialele, inserțiile extraestetice (plase metalice), tensiunea volumetrică care invadăază spațiul. În interiorul unei astfel de instalări se desfășoară călătoria într-un fel astronomică a Loredanei. Zborul său este unul fantezist care caută să descopere lumi necunoscute întrând în pielea astronomului răsturnat care privește cu sus profunda intimitate terestră; dar este și dorință și curajul de a privi dincolo de bariere. Peisajul devine atunci peisaj lunar, îngerul nu mai este angelic deși se confirmă a fi înger, figura se transformă în Doamna viselor. Este suficient să privim această Doamna a viselor pentru a obține senzația exactă a procesului iterativ pe care artista îl îndeplinește. Figura femeii este abia schitată. Aceasta se întrevede printre asperitățile care o constrâng și o învăluie, ritmate într-o evoluție care urmează un joc al imploziilor și al exploziilor. Dualismul legibilității mi se pare evident. Visul ar putea deveni chiar realitate dar ar putea foarte bine să încida în el un impuls eliberatoriu de nestăpânit. Este vorba, pe scurt, de o idee de comunicabilitate sprijinită pe două cai și care își află

può anche racchiudere in sé una irrefrenabile pulsione liberatoria. Si tratta, insomma, di un'idea di comunicabilità poggiata su due vie e che trova la sua verifica nel grande pannello *La fabbrica delle idee* che nel suo andamento semplice e, nello stesso tempo, dinamico, disegna una inquieta radiografia del pensiero. Segmentata da segni scanditi, sottili o aggrumati, percorsa da zonature di compatta, fluttuante nella sintesi dell'assemblaggio vagamente progettuale, la composizione contempla l'inizio e la fine di una lettura che da un dato concreto: il piccolo riquadro in alto a destra del pannello ispirato all'iconografia figurativa di una strada. È la crosta di quel manto stradale che nasconde gli infiniti perché. La condizione del vissuto che queste recenti opere documentano non esclude dunque la carica dei simboli che, sia pure alfabetizzati, si ammantano di un'esigenza di sintesi e di comunicazione. E se in un'opera come *Miraggi* la razionalità dei riquadri tende a suggerirsi come una timida (sia pure grammaticale) riappropriazione dello spazio, nell'*Arca dei misteri* la sottile ambiguità si fa protagonista. L'arca è materialmente tattile, fiorisce dal supporto; il velo retinico che l'avvolge solletica il distacco e, per contraddizione, il desiderio di squarciare il diaframma della separatezza. È il viaggio nella fantasia che continua. Inviti, frasi e figure tessono le loro variazioni sulla metrica di un passo continuo. E se emerge la ricerca di una metafora essa è vista, per citare Gombrich, come il desiderio di 'dare forma sensibile al soprassensibile' ... La conclusione è nella composizione *Frammenti*. Dal macrocosmo Loredana passa al microcosmo essenzializzando la visione in quei minuti tasselli spaziati sul supporto. Potrebbero essere sassolini allineati sulla sabbia per un gioco infantile. In verità sono come pietre miliari di un cammino praticato lungo vie non limitabili esclusivamente al possibile".³

"Elementi ora tutti preziosi al di là dell'originaria natura, rigenerati e valorizzati. Tutta l'operazione è di tipo intuitivo, condotta spesso in uno stato visionario. Di conseguenza lo spazio non è organizzato gerarchicamente, come sarebbe nella prospettiva, perché ogni elemento è vicino. L'impressione è quella della leggerezza perché anche la gravità è contraddetta. L'artista raccoglie storie d'amore, di vita dentro cui leggere le tracce del simbolismo universale, a volte mistico, che ricordato al microcosmo rende possibile un personale simbolismo. Così in *Una stella a cinque punte* sul fondo sono tracciati numeri, simboli, scritte mentre un filo intorno a dei perni permetterebbe (forse) ad ognuno di ricostruire la propria stella di destinazione".⁴

Al 2002 risale l'invenzione della Raciti del ciclo degli oggetti in fuga. L'irrazionalità è ormai completamente codificata in pragmatismo. L'oggetto della composizione diventa soggetto autonomo incluso in uno spazio definito. Scappa dalla tela. E l'artista umilmente impotente non può che constatarlo. Ecco in *Cenerentola* una scarpa, metafora della ricerca dell'oggettività, evasa e rifugiata in

*mechanisms, and that idea is confirmed in the large panel *La fabbrica delle idee*, (*The Idea Factory*) a simple yet dynamic composition that seems to capture an X-ray of restless thought. Divided by thin or clogged strokes of paint, and with other areas of compact colour, the work fluctuates in a state between final assemblage and initial project. It contemplates the beginnings and ends of a reading that starts from a concrete fact: the small sign in the top right-hand corner that is inspired by the iconography of road signs. This is the crust of that road surface which hides an infinity of 'whys.' The condition of lived experience recorded in these works does not, however, rule out symbolism even if 'spelt out', the symbols cloak themselves in the need for synthesis and communication. So, whilst in a work such as *Miraggi* (*Mirages*) the rationality of the sectioned areas suggests a timid (grammar-based) re-appropriation of space, in *Arca dei misteri* (*Ark of mysteries*) it is a fine sense of ambiguity that predominates. The ark in question is a tactile entity that emerges from the background support of the work; the net veil that envelops it both keeps one at one's distance and stimulates the desire to ripe apart that diaphragm of separation. And thus the journey of imagination continues. Invitations, phrases and figures weave their metrical variations at a continuous pace. And if the search for a metaphor does emerge, that metaphor is seen, to quote Gombrich, as giving 'sensible form to the supersensibile.' The conclusion comes in the composition *Frammenti* (*Fragments*). From the macrocosm Raciti passes to the microcosm; those minute tesserae scattered across the surface make vision essential. They might be pebbles lined up on the sand in some children's game. The truth is that they are like epic milestones along routes that are not necessarily confined to the possible."*³

*"Regenerated components that are now rendered precious and valuable, irrespective of their original nature. The entire operation is a work of intuition, often performed in a visionary state. Hence, the space is not organised hierarchically, as it would be in perspective; each component is close to us. The impression is one of lightness, because gravity itself is contradicted. The artist takes up love stories, stories of everyday life, in which she reads traces of a universal sometimes mysticsymbolism, which when reintroduced into the realm of the microcosm also makes for the emergence of a very personal symbolism. So, for example, in *Una stella a cinque punte* (*Five-Pointed Star*), the background consists of numbers, symbols and script, whilst the wire wrapped around pins (perhaps) enables each one of us to reconstruct the star is he is making for."*⁴

*In 2002 Raciti started her cycle of objects "in flight." Irrationality now became codified pragmatism. The object of the composition was an autonomous subject included within a defined space; it was escaping from the canvas. And the artist, humble in her impotence, could only stand by and watch. So, in *Cenerentola* (*Cinderella*) there is a shoevery very metaphor of the search for objectivity which has escaped and taken refuge in a gelid structure of walls lined with black damask. It reminds us of the fact that life is ineluctably escaping from us; as if any attempt to control events were a utopian illusion. Through a procedure that*

confirmarea pe marele panou. Fabrica ideilor care, în evoluția sa simplă și, în același timp, dinamică, desenează o radiografie frâmântată a gândului.

Segmentată de semne scandate, subțiri sau închegat, parcursă de zone compacte, fluctuantă în sinteza asamblajului vag de proiect, compozitia priveste începutul și sfârșitul unei lecturi care pornește de la o dată concretă: chenarul mic din dreapta sus a panoului inspirat din iconografia figurativă a unei străzi. Este crusta aceluia asfalt al străzii care ascunde infinite întrebări „de ce”. Condiția a ceea ce a fost trăit pe care aceste opere recente o dovedesc nu exclude deci încârcătura simbolurilor care, deși alfabetizate, sunt învăluite de o exigență de sinteză și comunicare. Și, dacă într-o operă ca *Mirage*, raționalitatea cadrelor tinde să se sugereze ca o timidă (chiar și gramaticală) reînsușire a spațiului, în Arca misterelor ambiguitatea fină este protagonistă. Arca este tactilă din punct de vedere material, iese din suport; valul retinic care o învăluie atinge detașarea și, prin contradicție, dorința de a sfâșia diafragma separării. Este călătorie în fantezie care continuă. Invitații, fraze și figuri își țes variațiile pe metrika unui pas continuu. Și dacă se remarcă căutarea unei metafore, aceasta este văzută, pentru a-l cita pe Gombrich, că dorința de a „da formă sensibilă suprasensibilului” ... Concluzia se află în compozitia *Frammenti*. De la macrocosm Loredana trece la microcosm esențializând vizuierenă în acele dibluri mărunte presărate pe suport. Ar putea fi piatricele aliniate pe nisip pentru a forma un joc infantil. În realitate sunt ca bornele kilometrice ale unui drum de-a lungul unor căi ce nu se limitează exclusiv la posibil".

„Se observă acum elemente prețioase dincolo de natura originară, regenerate și valorificate. Întreaga operațiune este de tip intuitiv, condusă adesea într-o stare vizionară. În consecință, spațiul nu este organizat ierarhic, cum ar fi în prospectivă, intrucât fiecare element este aproape. Impresia este aceea de lejeritate intrucât și gravitatea este contrazisă. Artista adună povestile de dragoste, de viață în care se pot citi urmele simbolismului universal, uneori mistic, care, recondus la microcosm, face posibil un simbolism personal. Astfel, în O stea cu cinci colțuri, pe fond sunt trasate numere, simboluri, inscripții, în timp ce un fir în jurul unor pivoji ar permite (poate) fiecăruia să-și reconstruiască propria stea de destinație".

Din 2002 datează inventia Loredanei Raciti a ciclului obiectelor în mișcare.

Iraționalitatea este de-acum complet codificată în pragmatism. Obiectul compozitiei devine subiect autonom inclus într-un spațiu definit. Fuge de pe pânză. Și artista, cu umila neputință nu poate decât să o constate. Iată în Cenușăreasa un pantof, metaforă a căutării obiectivității, evadată și refugiată într-o structură glacială cu pereții acoperiți cu damasc de culoare neagră. Și astă pentru a ne aminti cum viață ne scapă în mod ineludabil, cât de utopică este iluzia de a încerca să controlăm evenimentele. Artista nu mai este autor, ci spectator al propriei opere.

un'algida struttura dalle pareti ricoperte di damasco nero. A ricordarci come la vita ineludibilmente ci sfugga, come sia un'utopistica illusione cercare di controllare gli eventi. L'artista non è più artefice, ma spettatrice della sua stessa opera. Attraverso un procedimento di ascendenza dechirichiana, che i surrealisti chiamavano automatismo psichico. In questo caso, però, l'inconoscibilità della realtà fenomenica si amplia, l'artista vede ulteriormente ridotto il suo ambito d'intervento, avverte la sua irrinunciabile impotenza alla comprensione-soggezione della realtà oltre il velo di Maia. Queste installazioni ci inducono ad analizzare con lucida allucinazione i rapporti segreti e invisibili intessuti intorno a noi. Et quid amabo nisi quod aenigma est? Indifferenti alle voluttà della modellazione plastica, la Raciti continua a trasferire i ritmi della musica della trascendenza su una frequenza subliminale. Al di là del collage, l'esigenza di recuperare. Fili arrugginiti, legni combusti, conchiglie levigate. Al 2002 risale anche il ciclo di installazioni di materiali eterocliti in un contesto di arte povera che evocano immediatamente un mondo ir-reale, talvolta fiabesco, spesso mitico. Processi artistici che vogliono a rivelare le forze profonde dell'immaginazione che rimangono frustrate, attraverso un viaggio alle origini primordiali della percezione. Ed ecco La Rossa, un manichino su un comodino aperto, misterioso ma sicuro, accogliente ma selettivo, come la sessualità femminile. Il ventre della grande madre terra da cui germoglia la vita (si noti la sensuale esplosione delle protuberanze carnose che "acconcianno" La Rossa).

La religione nasce col pensiero dell'uomo, con le sue primigenie domande. La doppia natura umana, spirituale e materiale, rivendica le sue prerogative. In Etnie inguaribili la Raciti stigmatizza le conseguenze dell'incauta intolleranza tra i popoli (le maschere agli antipodi dell'opera) tracciando un madido fiume di sangue che taglia la composizione di netto. L'artista rivendica l'appartenenza del genere umano a un ceppo comune. Propone un ecumenismo razziale, religioso, culturale, lontano dalla retorica della globalizzazione. In virtù dell'unicità della nostra matrice spirituale.

"Un discorso in 20 puntate (quasi come le lettere dell'alfabeto), una specie di diario di idee realizzato con materiali poveri o di uso più o meno quotidiano: è così che Loredana Raciti-Roma costruisce le sue installazioni accoppiandole con testi religiosi o letterari. Un primo orientamento nel percorso espositivo lo danno subito i titoli, con i quali l'artista pare ripercorrere per sommi capi la storia delle civiltà. C'è il passaggio mitico-magico con riferimento alle stelle e alle comete, l'allusione etnografica che rinvia all'evoluzione e alle origini dell'uomo (*homo sapiens* naturalmente), senza trascurare i primitivi. Particolare attenzione viene poi dedicata alle religioni, sia cristiana sia mussulmana. I brani prescelti, destinati ad accompagnare ciascuna opera, precisano il discorso sviluppandolo nella stessa direzione, sia che si tratti dei passaggi presi dalla Bibbia (Pentateuco, Libri profetici, Vangeli e Apocalisse), dal

derives from de Chirico and which the Surrealists called psychic automatism the artist appears no longer as the creator but the spectator of her own works. In this case, however, the reality of phenomena becomes even more unknowable; the artist sees her scope for action reduced even further; she realises that she is incapable of understanding/subjecting the reality that lies beyond the velo di Maia. These installations lead us to analyse in a lucid hallucination the secret and invisible relations that are woven around us. Et quid amabo nisi quod aenigma est?

Indifferent to the voluptuous modelling and moulding of materials, Raciti continues to render the rhythms of transcendence in a subliminal music. And beyond the collage lies the desire and need to recover things they rusty wires, bits of burnt wood or sea-smoothed shells.

In 2002 she began also that cycle of installations which brought together heterogeneous materials in a context of Arte Povera, immediately evoking ideas of an unreal world of fable and myth. The artistic process here is intended to take us to the primordial origins of perception, so as to reveal the deep but frustrated powers of the imagination. And thus for example, we have La Rossa (The Redhead) a mannequin on an open bedside table as mysterious and reassuring, welcoming and selective as female sexuality itself, as the womb of the Great Mother Earth from which all life burgeons (note the sexual explosion of the fleshy protuberances that form La Rossa's "hairstyle").

Religion is born from the thoughts of mankind; it is generated by certain basic questions. The double nature of Man both spiritual and material demands that its needs be met. In Etnie inguaribili (Incurable Ethnic Groups), Raciti attacks the consequences of intolerance between peoples (the masks that form the antipodes of the work); a wet river of blood cuts clean across the composition. The artist claims that mankind belongs to a common stock, and she proposes a racial, religious and cultural ecumenism that has nothing to do with the rhetoric of globalisation. We all spring from one common spiritual womb, the work says.

*"An argument in 20 chapters (almost as many as the letters of the alphabet), a sort of diary of ideas put together with poor materials of more or less frequent daily use. This is how Loredana Raciti-Roma constructs her installations, within which she brings together religious or literary texts. The first guide to orientation within the exhibition comes from the titles, which seem to show the artist going over the main chapter-headings in the history of civilisation. There is myth and magic in the reference to the stars and comets; then an ethnographic allusion to the evolution and origins of mankind (*Homo Sapiens*, naturally), and a reference to primitive cultures. Particular attention is dedicated to religion, both Christianity and Islam. The passages chosen to accompany each work develop the whole idea further, with quotations from the Bible (Pentateuch, the Prophets, the Gospels, Revelations), the Koran, Walt Whitman's Leaves of Grass and Luigi Pirandello's Quaderni di Serafino Gubbio.*

Bringing together the very twentieth-century taste for the arts of non-European peoples

Printr-un procedeu de ascendență din de Chirico pe care suprarealiștii o numeau automatism psihic. În acest caz, totuși, incognoscibilitatea realității fenomenologice se amplifică, artista își vede ulterior redus spațiul de intervenție, avertizează neputința sa inevitabilă față de înțelegerea - supunerea realității dincolo de vălul Maiei. Aceste instalări nu determină să analizăm cu o halucinație lucidă raporturile secrete și invizibile împlete în jurul nostru. Et quid amabo nisi quod aenigma est?

Indiferența față de voluptatea modelării plastice, Loredana Raciti continuă să transferă ritmuri ale muzicii transcendeței pe o frecvență subliminală. Dincolo de colaj, exigența de a recupera. Sărme ruginiate, lemne arse, cochilii lustruite. Din 2002 datează și ciclul de instalări cu materiale heteroclite într-un context de „artă săracă” care evocă imediat o lume ireală, uneori de basm, adesea mitică. Procese artistice îndreptate să dezvăluie forțele adânci ale imaginatiei care rămân frustrate, printr-o călătorie la originile primordiale ale percepției. și iată La Rossa, un manechin pe o noptieră deschisă, misterios dar sigur, primitor dar selectiv, ca sexualitatea feminină. Pânteul mamei pământ din care se naște viață (a se observa explozia senzuală a protuberanțelor cárnoase care „ornează” lucrarea La Rossa.)

Religia se naște odată cu gândirea omului, odată cu întrebările sale primordiale. Duala natură umană, spirituală și materială, își revendică prerogativele. În Etnii nevindecabile, Loredana Raciti stigmatizează consecințele intoleranței nescotite dintre popoare (măștile la antipozii operei) transând un fluviu de sânge care taie compoziția net. Artista revendică apartenența genului omenesc la un trunchi comun. Propune un ecumenism rassial, religios, cultural, de parte de retorica globalizării. În virtutea unicitatii matricei noastre spirituale.

„Un discurs în 20 de episoade (aproape ca literele alfabetului), un fel de jurnal de idei realizat cu materiale sărăce sau de uz mai mult sau mai puțin cotidian: acesta este modul în care Loredana Raciti își construiește instalările îmbinându-le cu texte religioase sau literare.

O primă orientare pe parcursul expoziției o dau de îndată titlurile, prin care artista pare să reparcurgă pe puncte importante istoria civilizațiilor. Găsim peisajul mitico-magic cu referire la stele și comete, aluzia etnografică care trimită la evoluție și la originile omului (*homo sapiens*, bineîntele), fără a neglijă primitivii. O atenție deosebită este acordată apoi religiilor, atât cea creștină cât și cea musulmană. Fragmentele alese dinainte, destinate să însoțească fiecare operă, precizează discursul dezvoltându-l în aceeași direcție, fie că este vorba de fragmente din pasaje extrase din Biblie (Pantateuc, Cărțile profetice, Evangelii și Apocalipsă), din Coran, fie citând din „Frunze de iarbă” a poetului american Walt Whitman, fie din Caietele lui Serafino Gubbio de Luigi Pirandello.

Amestecând pasiunea absolut tipică

Corano, sia citando dalle Foglie d'erba del poeta americano Walt Whitman, sia dai Quaderni di Serafino Gubbio di Luigi Pirandello.

Innestando la passione tutta novecentesca per l'arte dei popoli extraeuropei (maschere e oggetti rituali) con le improvvisazioni libere e scanzonate dei dadaisti, Loredana Raciti-Roma assembla cavalletti, molle, legni, bancali, lampadine per alberi di Natale, biglie e quant'altro.

Forse più tecnicamente si dovrebbe parlare di un'operazione concettuale in contesto di arte povera. Concettuale, per esempio, nel Contenitore primordiale è l'uso dei gusci d'uovo (da cui dovrà uscire il mondo?) e delle vaschette (dove tutto rimanda all'idea di bagno primordiale) mentre povero è lo stesso scatolone dipinto che raccoglie ogni elemento (lui stesso raccolto chissà dove). Per fare una Stella cometa basta invece un tronco ricurvo che riprenda la forma che siamo soliti vedere sopra la capanna del Bambino, a Natale (a sostenerlo un tripode con lucette anch'esse natalizie). Per un Homo sapiens è sufficiente un bancale che sostiene una maschera di tipo africano. In realtà, una volta che il visitatore si sia impossessato del meccanismo ideativo non avrà ulteriori difficoltà di lettura. Qualche installazione gli si imporrà per la semplicità della resa ... Altre volte resterà, invece, a interrogarsi su certe scelte. Perché, per esempio, rappresentare una Sinagoga con lampadina, griglia e legno sospeso? O la Santa chiesa con un bancale legato a un'antica serratura? E una Moschea con un torciglione sormontato da qualche ferro? Forse dietro a tutto si nasconde, da parte dell'autrice, una certa dose di ironia (a meno che non si tratti di umorismo nero o pessimismo). Perché altrimenti sospendere su un rozzo sgabello, adornato con luci natalizie, una forbice con le lame aperte verso l'alto? E intitolare il grande lavoro Grande madre?

A parte l'immagine tagliente, non si può evitare di pensare alle Parche che tagliano il filo della vita. Una madre, dunque, che più che come genitrice si presenta come signora della morte".⁵

Il ciclo metropolista: il caso telematico "al femminile"
(1998-2002)

Il collage muta nell'esecuzione. Diminuisce l'innesto cartaceo. Una sintesi tecnico-concettuale, la versione più ermetica del manierismo metropolista⁶. La Raciti è il caso telematico "al femminile".

"Loredana Raciti esegue un'operazione materiale che interpreta alla lettera uno dei luoghi comuni più stabili dell'attuale immaginario collettivo: il pareggiamiento tra pubblicità ed arte. Con incredibile abilità, usando la tradizionale tecnica del collage, inserisce nei suoi dipinti ritagli di autentica pubblicità. Questo gioco di transfert reciproco tra due entità concettuali è prosaicamente materializzato con fantasia e gusto mediante il sapiente uso dello stratagemma della simulazione manierista, scoperta da Bonito Oliva nel linguaggio del metropolismo".⁷

"Se precedentemente l'Arte dichiarava subito, per forme e materiali, la propria differenza dandosi come bersaglio

(masks, ritual objects, etc.) with the free and light-hearted improvisations of the Dadaists, Loredana Raciti-Roma assembles trestles, springs, bits of wood, benches, Christmas-tree lights, children's marbles, and so on. Perhaps a more technically correct description of these works would be Conceptualism in the manner of Arte Povera. In Contenitore primordiale (Primordial Container), for example, the former can be seen in the use of egg shells (from which the world emerges?) and bowls (which evoke the idea of a primordial liquid), whilst the Arte Povera can be seen in the painted box that is used to contain these parts (a box picked up who knows where).

In these works, all that is needed to make a comet is a curved tree branch in the form of those shooting stars one usually sees over a Christmas crib (here that branch rests on a tripod which is actually adorned with Christmas tree lights). Whilst for Homo Sapiens all that is needed is an African mask resting on a bench.

In effect, once the visitor has grasped the mechanism behind these works there is no further difficulty in reading them. Some of the installations are striking because of their very simplicity, whilst others leave one wondering at the choices made. Why, for example, is the Sinagoga (Synagogue) depicted by a lamp, a grill and a hanging piece of wood? And why is the Santa Chiesa (Holy Church) a bench tied to an old lock? Or the Moschea (Mosque) a turban surmounted by some bits of iron? Perhaps behind all this there is a certain dose of irony on the part of the artist (or maybe it is black humour, even pessimism). And yet why is the Grande madre (Great Mother) a crude stool enveloped in Christmas-tree lights and suspended in mid-air with an open pair of scissors pointing upward? Quite apart from the image of sharpness, one can't help but think of the Parcae, one of whom cut the thread of life. And thus the Great Mother is not so much a figure that gives life as one that takes it away."⁵

The Metropolist Cycle: "female" telematics (1998-2002)

The collage method begins to change; the amount of paper used in each piece diminishes. The works are now a technical and conceptual synthesis, a more hermetic version of metropolist mannerism.⁶ Loredana Raciti offers us a sort of "female" telematics. "In material terms, Loredana Raciti performs an operation that takes literally one of the commonplaces of popular culture: the equivalence between advertising and art. Using the traditional technique of the collage, she shows extraordinary ability in including within her paintings cut-outs from real advertisements. This transfert between two distinct conceptual entities is made 'material' in an imaginative and tasteful way by the skilful use of that stratagem of mannerist simulation which Bonito Oliva identified as one of the traits of Metropolis".⁷

"Whilst formerly in both form and material the work of art declared its own difference, and thus immediately set itself up as an easily recognisable target before the cynical and sceptical public, now it uses mannerist simulation to pretend to belong to the consumer society and thus seize hold of the spectator and hold on to him. In this way, painting avoids the accusation of belonging

secolului al XIX-lea pentru arta popoarelor extraeuropene (măști și obiecte rituale) cu improvizări libere și neconformiste tipice dadaiștilor, Loredana Raciti-Roma asamblăază trepiede, arcuri, lemne, batiuri, globuri de Crăciun, bile și de toate. Poate mai tehnici ar trebui să se vorbească de o operațiune conceptuală într-un context de artă săracă. Conceptual, de exemplu, în Recipientul primordial este utilizarea cojii de ou (din care ar trebui să iasă lumea?) și a cădițelor (în care totul trimite la ideea de baie primordială) în timp ce săracă este însăși cutia mare pictată care adună fiecare element (ea însăși adunăt cine știe de pe unde).

Pentru a face o Stea cometă, este suficient, în schimb, un trunchi încovoiat pe care îl vedem de obicei deasupra colibei lui Iisus, la Crăciun (susținut de un trepied cu lumini și acestea de Crăciun). Pentru un Homo sapiens este suficient un suport care susține o mască de tip african.

În realitate, odată ce vizitatorul a pătruns mecanismul ideilor, nu va avea dificultăți ulterioare de lectură. Căteva instalații îi se vor impune prin simplitatea reprezentării ... Alteori va rămâne, în schimb, să se întrebe asupra anumitor alegeri. De ce, de exemplu, să se reprezinte o Sinagogă cu beculeți, grilaj și lemn suspendat? Sau Sfânta Biserică cu un batuc legat de o încuietore veche? Si o Moschee cu o semilună acoperită cu sărmă? Poate că în spatele a toate acestea se ascunde, din partea autoarei, o anumita doză de ironie (numai dacă nu este vorba de umor negru sau pesimism). Care ar fi un alt motiv pentru care să atârnă deasupra unui taburet grosolan, împodobit cu lumini de Crăciun, un foarfec cu lamele deschise în sus? Si să intituleze marea lucrare Marea mamă? Pe lângă imaginea tăioasă, nu putem să nu ne gândim la Parce care taie firul vieții. O mamă, deci, care mai mult decât părinte se prezintă ca doamna morții".⁵

Ciclul metropolitan: cazul telematic „la feminin”

(1998-2002)

Colajul se transformă în execuție. Inserțiile din hărție se diminuează. O sinteză tehnico-conceptuală, versiunea cea mai ermetică a manierismului metropolitan.⁶ Loredana Raciti este cazul telematic „la feminin”.

„Loredana Raciti execută o operațiune materială care interpretează ad litteram unul din locurile comune cele mai stabile ale imaginariului colectiv actual: egalitatea dintre publicitate și artă. Cu o abilitate incredibilă, utilizând tehnica tradițională a colajului, introduce în tablourile sale fragmente de publicitate autentică. Acest joc de transfer reciproc între două entități conceptuale este materializat în mod prozaic cu fantezie și gust prin utilizarea pricepută a stratagemei simulării manieriste, descoperită de Bonito Oliva în limbajul metropolismului”⁷.

Dacă anterior Arta declara imediat, prin forme și materiale, propria diferență oferindu-se drept întărire imediat identificabilă privirii cinice și sceptice a publicului, acum însă aceasta încearcă simularea manieristă de a simula

immediatamente individuabile allo sguardo cinico e scettico del pubblico, ora invece essa prova la simulazione manierista di fingere l'appartenenza ad un universo consumistico per agganciare lo spettatore e trattenerlo nelle proprie vicinanze. In tal modo la pittura si sottrae all'accusa dell'appartenenza patetica ad un passato remoto ed accede invece alla possibilità di fiancheggiare l'apparato moderno della riproduzione iconografica proprio mediante l'uso della neutralità, oggettività, e apparente semplificazione visiva.⁸

Il metropolis della Raciti è una raffinata istantanee del new-ambient, del villaggio globale che si confronta direttamente con l'attuale mondo delle immagini, delle televisioni che penetrano e condizionano la coscienza individuale, così come quella collettiva. I suoi collage si appropriano del linguaggio mediatico, ne seguono la regia, la direzione della fotografia. L'oggetto della composizione è improvvisamente catapultato sulla ribalta del set telegiornalistico. Il tele-spettatore diventa spettatore insieme all'artista. Un confronto serrato, una ripresa obiettiva delle trasformazioni etico-socio-culturali della società della comunicazione. Una sequenza di zoommate sui prodotti degli abusi della telecrazia. Per scuotere lo spettatore.

Risvegliarne la coscienza critica. Riattivarne il tele-comando. L'immagine frizzata dall'artista sul suo collage è un'istantanea televisiva, immobile. Non più rapito nel vortice dello zapping, l'uomo ha il tempo di riflettere, di ridestarsi dal torpore mediatico, per confrontarsi con il malessere morale e sociale. Per cogliere le opportunità del tubo catodico. Ora anche in digitale.

“Tra i tanti fenomeni sociali che possono essere indicati come caratterizzanti di questo secolo, o forse meglio di questo suo ultimo scorso, non deve passare inosservata l'arroganza del luogo comune. Basta una sua anche breve apparizione ed immediatamente si investe del ruolo di assunto ideologico e culturale.

Questa disinvolta ed irritante abitudine la ritroviamo puntualmente in tutte le attività umane, intellettuali e fisiche, dalla politica alla religione, dal lavoro al tempo libero, dallo sport allo spettacolo e così via fino al mondo della cultura.

L'immaginario collettivo è popolato di miti ed assiomi che rischiano di entrare nella storia pur essendo costruiti su nulla o, al massimo, su elementi fragilissimi e provvisori. Nell'infinita eccezione di questo mare, o forse deserto, di nuovi valori, la ricerca di un equilibrato criterio di giudizio ci conduce verso un vuoto di parametri certi che impedisce la possibilità di valutazioni obiettive.

Questa situazione di ordinata, organizzatissima e assoluta confusione è, dopotutto, il prodotto evidente di un sistema di comunicazione che, evolutissimo sotto il profilo tecnico, ha magari necessità di qualche ritocco per assicurare maggiori garanzie di responsabilità morale.

Poiché, comunque, le cose sembra che vadano bene così, non sono certo io (Loredana Raciti, n.d.a.) a preoccuparmene, anche se il potere dei luoghi comuni ha continuato ad irritarmi sempre di più. Così

to a remote past and can stand alongside modern apparatus for the reproduction of images and icons precisely because of its characteristics of neutrality, objectivity and apparent visual simplification.”⁸

Raciti's Metropolis offers a very refined snapshot of the New Ambient, of that global village which measures itself directly against the world of images, the world in which television penetrates and conditions each individual and collective consciousness. Her collages appropriate the language of the media, follow its rules of production and art direction. The object of the composition is suddenly catapulted into the spotlight of a set that is half pictorial, half televisual. The television viewer becomes both spectator and actor, just like the artist. What we have here is a close face-to-face encounter, an objective "shot" of the ethical, social and cultural changes that have occurred in the communications society; a series of zooms on the abuses of teleocracy. All of this is intended to shake the spectator, to awaken his critical awareness; to put him back in control of the remote control. Only this shot is one that is held for a long time; it is not the result of vertiginous channel-hopping, but is designed to give the viewer the time to reflect, to wake up from his media-induced torpor, to face a moral and social malaise. In short, the viewer is invited to make his own the opportunities offered by the cathode-ray tube now available in an enhanced digital version.

“Of all the social phenomena that are characteristic of this century and particularly the last part of this century one should not fail to mention the arrogance of the commonplace. Such commonplaces only have to be around for a short time and suddenly they are raised to the status of an ideological and cultural truths. One can find this irritating and careless habit of thought in all areas of human activity, both intellectual and physical: from politics to religion, from work to leisure activities, from sport to entertainments, and so on to the world of culture.

The collective imagination is full of myths and axioms that risk becoming part of our history even though they are based on nothing - or, at most, rest on very skimpy and fragile bases. In the overwhelming excess of this sea or, perhaps better, desert of new values, the search for balanced criteria of judgement leads us towards a vacuum of reliable and certain parameters, which ultimately prevents any possibility of objective evaluation and opinion.

This state of affairs is very well-ordered and organised, and yet total confusion reigns within it. Clearly, it is the product of a system of communication that may be highly developed technologically, but requires some slight adjustment if we are to preserve some guarantees of moral responsibility.

However, since things seem to be OK the way they are, I'm (Loredana Raciti, author's note) not going to be the one to get all anxious about it, even if the power of commonplaces is something that irritates me more and more. That is why I started to take such an interest in the work of the artists that were part of Metropolis, an artistic movement that doesn't decry and protest but, like a well-mannered tourist guide, enables us to understand the logic behind the world of mass communications and the results thereof. I felt a natural and spontaneous rapport with

apartenența la un univers consumistic pentru a ancora spectatorul și a-l păstra aproape de ea. În acest mod, pictura se sustrage acuzației de apartenență patetică la un trecut îndepărtat și accede în schimb la posibilitatea de a se alătura aparatului modern al reproducerei iconografice tocmai prin utilizarea neutralității, obiectivității și aparenței simplificării vizuale.⁸

Metropolisul Loredanei Raciti este un instantaneu rafinat al new-ambient-ului, al satului global care se confruntă direct cu lumea actuală a imaginilor, ale televiziunilor care penetrează și condiționează conștiința individuală cât și cea colectivă. Colajele sale însușesc limbajul mediatic, urmează regia acestuia, direcția fotografiei.

Obiectul compozitiei este catapultat brusc pe rampa platoului de televiziune. Telespectatorul devine spectator împreună cu artistul. O confruntare strânsă, o reprezentare obiectivă a transformărilor etico-socio-culturale ale societății comunicării.

O secvență de zoom-uri asupra produselor abuzurilor telecrației. Pentru a tulbură spectatorul. Pentru a-i trezi conștiința critică. Pentru a-i reactiva tele-comanda. Imaginea ușurătoare a artistei pe colajul său este un instantaneu televiziv imobil. Nemaifiind prins în vîrtejul zapping-ului, omul are timp să reflecte, să se retruzească din torpeala mediatică, pentru a se confrunta cu răul moral și social. Pentru a exploata oportunitățile tubului catodic. Acum și în format digital.

„Printre cele atât de fenomene sociale care pot fi indicate ca fiind caracterizante a acestui secol sau, poate mai bine, a acestei ultime rămășițe a sale, nu trebuie să treacă neobservată arăganția locului comun. Este suficientă și o apariție scurtă și imediat își asumă rolul de teza ideologică și culturală. Acest obicei dezvoltat și irritant îl regăsim absolut în toate activitățile umane, intelectuale și fizice, de la politică la religie, de la servicii la timpul liber, de la sport la spectacol și așa mai departe până la lumea culturală.

Imaginariul colletiv este populat de mituri și axiome care riscă să intre în istorie deși nefiind construite pe nimic sau, cel mult, pe elemente foarte fragili și provizorii. În infinitul excedent al acestei mări, sau poate deșert, de valori noi, căutarea unui criteriu echilibrat de judecată ne conduce spre un vid de parametri cerbi care împiedică posibilitatea unor evaluări obiective.

Această situație de ordonată, foarte organizată și absolută confuzie este, în concluzie, produsul evident al unui sistem de comunicare care, foarte evolut din punct de vedere tehnic, are poate nevoie de câteva retușuri pentru a asigura mai multe garanții de responsabilitate morală.

Intrucât, în orice caz, lucrurile se pare că merg bine așa, nu sunt cu siguranță eu (Loredana Raciti, n.d.a.) cea care trebuie să se îngrijoreze, chiar dacă puterea locurilor comune a continuat să mă irite din ce în ce mai mult. Astfel am început să urmăresc cu pasiune munca artiștilor metropolisului, mișcarea artiștilor care, fără violență denunțări și a protestului, ci cu amabilitatea unui ghid turistic, ne ajută să

ho iniziato a seguire con passione il lavoro degli artisti del metropolismo, il movimento pittorico che, senza la violenza della denuncia e della protesta ma con la cortesia della guida turistica, ci aiuta a capire meglio le logiche del mondo della comunicazione e le sue conseguenze. Ho avvertito con sicurezza una sintonia naturale e spontanea con le poetiche della tendenza che hanno funzionato da elemento catalizzatore di qualcosa che evidentemente stava maturando nel mio modo di interpretare la vita. Sono riuscita a trovare spazio tra il tempo per scrivere e la passione per una ricerca estetica off limits, e ho intrapreso, a fianco dei metropolisti, la mia battaglia contro uno dei luoghi comuni più corrosivi e ambigui. Per sua colpa, forse le nuovissime generazioni non sono a conoscenza che a tutt'oggi esiste ancora un'espressione d'arte che si chiama pittura. Nell'immaginario collettivo di oggi l'Arte come rappresentazione di immagini si esprime esclusivamente nel campo della pubblicità. E se questo è grave lo è ancor di più il fatto che nessuno si sia mai ribellato a questo assunto, nato anch'esso dall'arroganza di un luogo comune. Soffocato il primo istinto di protesta violenta, mi sono adeguata al linguaggio del metropolismo che, come asserisce Bonito Oliva, utilizza la simulazione manierista per meglio giungere a segno con il proprio messaggio. Usando una delle tecniche più affascinanti e difficoltose in campo strettamente pittorico, il decoupage (o collage), inserito sulla tavola dipinta ad olio, ho voluto compiere un gesto dissacrante ed ironico al tempo stesso. Tolgo la pubblicità dal suo spazio naturale e la trasporto nella sede aulica dell'Arte, il dipinto. La nuova collocazione conferisce alla pubblicità la dignità culturale che l'immaginario collettivo esige. Il gioco è fatto. Ho voluto materializzare e interpretare prosaicamente una maliziosa operazione di transfert, tra due entità concettuali, per evidenziare, con una dissonanza linguistica, un deplorevole anacronismo storico e culturale. Sento molto mia questa esigenza del metropolismo di creare situazioni ambigue allo scopo di coinvolgere lo spettatore all'interno della rappresentazione. Quando un quadro insinua interrogativi e provocazioni che turbano e mettono in dubbio il nostro stesso modo di essere, vuol dire che la pittura è in linea con la sua funzione storica e che l'autore ha espresso al meglio la sua coscienza di Artista”⁹.

Il ciclo dell'emotion painting: dalle terre primordiali
al pvc industriale (2000-2003)
Sempre affascinata dal suo tempo, dalla travolgente attualità, Loredana Raciti continua a interrogarsi sulla funzione dell'arte all'interno della nostra contemporaneità. Da questa intenzione programmatica, alle soglie del Terzo Millennio, dà vita al ciclo dell'emotion painting. La partecipazione, ancora più intensa e penetrante agli accadimenti del contingente, si converte sulla tela nelle vigorose, nervose, consciamente istintuali pennellate dai forti contrasti cromatici. L'artista, però, non dimentica il passato. Le

the poetics of the movementpoetics which also seem to have contributed to a development in my own way of interpreting life. I managed to make time in between writing and pursuing my own passionate interest in what might be described as 'off-limits' aestheticsto stand alongside the Metropolists and undertake my own battle against one of the most ambiguous and destructive of commonplaces, which is responsible for the fact that many of today's younger generations are perhaps not even aware that there is a form of artistic expression called 'painting'. In the collective imagination of today Art is the representation of images, and finds expression exclusively in the field of advertising. And while that is serious enough, even more serious is the fact that no one seems to have rebelled against this assumption, spawned by the arrogance of commonplaces.

Having quelled my initial instinct to violent protest, I adapted to the language of Metropolism, whichas Bonito Oliva points out uses mannerist simulation to get its message across. Aiming to be both irreverent and ironic, the works I produced employed both oil paints and decoupage (or collage)one of the most fascinating but difficult techniques one can use in the creation of pictures. I wanted to take advertising from its natural habitat and transport it into that most 'traditional' of artistic spaces: the painting. This shift of context gives advertising the cultural dignity that the collective imagination claims for it. And, bingo! This sly transfert between two conceptual entities was the material realisationand interpretationof the dissonance between them. In effect, what I was aiming for highlighted a deplorable historical and cultural anachronism.

Metropolism strives to create ambiguous situations in which the spectator will be involved within the representation rather than outside it; and that goal is something I can readily identify with.

When a painting raises questions, provokes thoughts that disturb our very mode of being, that means that painting is continuing to perform its historic function, that the creator of the work has fully expressed his or her awareness as an Artist."9

The Cycle of Emotion Paintings: from primordial earth to industrial pvc (2000/2003)

Showing her usual passionate interest in the world around her, in the overwhelming force of contemporary events, Raciti has continued to pose questions regarding the functions of art within that world. On the threshold of the new millennium, that approach gave rise to a cycle of emotion paintings. Ever more interested and complete participation in and penetration ofcontemporary events resulted in vigorous, highly-strung canvases in which conscious, instinctive brushstrokes create strong chromatic contrasts. And though the artist has certainly not forgotten the past her own roothere she abandons oils and acrylics for ground-earth pigments, used just as they were in classical antiquity. The result of this re-contextualisation of coloured pigments is a contemporary fresco of society. Once again, the artist makes use of divisions and compartments, feels the need for order. Creativity is born from order; and even chaos itself might have its own type of order. The works, therefore, chart disorder within a

înțelegem mai bine logicile lumii comunicării și a consecințelor sale. Am simțit cu siguranță o sintonie naturală și spontană cu poeticile tendinței care au funcționat ca un element catalizator a ceva ce, evident, se maturiza în modul meu de a interpreta viața. Am reușit să găsesc spațiul între timpul pentru a scrie și pasiunea pentru o cercetare estetică off limits și am întreprins, alături de metropoliști, bătălia mea împotriva unuia dintre locurile comune cele mai corozive și ambigue. Din vina sa, probabil că generația noastră cunoște faptul că și astăzi există încă o expresie artistică care se numește pictură. În imaginariul colectiv de astăzi Arta ca reprezentare de imagini se exprimă exclusiv în domeniul publicității. și dacă acest lucru e grav, este și mai grav faptul că nimeni nu s-a revoltat niciodată împotriva acestei teze, născută și ea din arogență unui loc comun.

Odată sufocat primul instict de protest violent, m-am adaptat limbajului metropolismului care, după cum afirmă Bonito Oliva, utilizează simularea manieristă pentru a ajunge mai bine la jință prin propriul mesaj. Utilizând una din tehniciile cele mai fascinante și dificile în domeniul strict plastic, decupajul (sau colajul), introdus pe o planșetă pictată în ulei, am dorit să îndeplinească un gest demitizator și ironic în același timp. Iau publicitatea din spațiul său natural și o transport în lăcașul aulic al Artei, pictura. Noua asezare conferă publicității demnitatea culturală pe care imaginariul colectiv o cere. Jocul este făcut. Am vrut să materializez și să interprez prozaic o operațiune malicioasă de transfer, între două entități conceptuale, pentru a evidenția, cu o disonanță lingvistică, un anacronism deplorabil istoric și cultural. Simt puternic că-mi aparține mie această exigență a metropolismului de a crea situații ambigue în scopul de a implica spectatorul în interiorul reprezentării. Când un tablou insinuează întrebări și provocări care tulbură și pun la îndoială însăși modul nostru de a fi, înseamnă că pictura și-a îndeplinit funcția sa istorică și că autorul a exprimat în mod optim constituția sa de Artist”⁹

Ciclul emotion painting: de pe tărâmurile primordiale
La pvc-ul industrial (2000-2003).
Mereu fascinată de timpurile ei, de actualitatea tulburătoare, Loredana Raciti continuă să își pună întrebări cu privire la funcția artei în cadrul epocii noastre contemporane. Plecând de la această intenție programatică, în pragul celui de-al Treilea Mileniu, dă viață ciclului de emotion painting. Participarea, și mai intensă și pătrunzătoare la evenimentele din lumea înconjurătoare, se transpune pe pânză în trăsături de penel viguroase, nervoase, conștișt instincțuale cu puternice contraste cromatice. Artista, însă, nu uită de trecut. De propriile rădăcini. Abandonează uleiul, acrilicele. Se adecevează pământurilor, folosite ca și culori încă din antichitate. Si aici este prezentă împărțirea în comportamente. Nevoia de a comanda. Creativitatea ia

proprie radici. Abbandona l'olio, gli acrilici. Si appropria delle terre, fin dall'antichità usate come colori. Una trasformazione del pigmento ricontestualizzato. Un affresco contemporaneo della società. Anche qui la divisione a compartimenti. L'esigenza di ordinare. La creatività nasce dall'ordine. E non è detto che il caos non abbia un suo ordine. Una mappatura dell'ordine del disordine. Ogni sezione è collegata all'altra. Il trait d'union è emotivo, non segnico. Il collegamento è permanente. L'autonomia dell'opera è legata al ciclo narrativo che include, ma la sua dipendenza a quella che la precede e a quella che la segue è imprescindibile e immanente. Una continuità emozionale infinita. Così come la poliedrica ciclicità concettuale dell'artista, di cui è possibile rintracciare la genesi, ma di cui non si può mai individuare l'epilogo. Una permanente ruota vichiana in movimento, ora in accelerazione, ora in frenata.

Un'immanente spiritualità. Una resurrezione dello spirito. La cosmopoliticità di un'artista che viaggia il mondo, cattura le essenze, ne registra la musica, ne rapisce i colori, per trasmetterli sulla tela attraverso i pigmenti. Da Oriente a Occidente. Da Il tempio / La dimora a Il bel Paese. Una ricostruzione che parte dalle origini. Un'ecologia spirituale oltre che tecnica. Dalle terre primigenie ai materiali industriali. I colori delle emozioni primarie. Dalla luttuosità del nero, alla rasserenazione del giallo ocre, alla passionalità ora violenta ora compassionevole del rosso pompeiano. L'azione recupera all'ispirazione nella creazione artistica. Un ritmo simpaticamente convulso sembra guidare la mano della Raciti producendo orditi e trame segnicate sulle superfici pittoriche. Verso una vera e propria emotion-painting illustrativa della realtà trascendentale in noi e sopra di noi.

Nel 2000 dalle sperimentazioni dell'artista con materiali eterocliti, nascono le complesse tele con innesti in pvc, come La stanza blu = :. Esse rappresentano il modo più conciso del dialogare con l'altro, il terzo-frutto dell'opera d'arte. Ogni camera architettonica tracciata con il pvc è una mappa base che confina un territorio preciso. Questa territorialità, però, è infinita, come si può decifrare dai simboli matematici. L'artista circoscrive una razionalità ortodossa che è irrazionale. Occlude il simbolo, ma il colore trasborda. La nostra fisicità de-limita l'entità-energia spirituale, ma solo apparentemente. Un varco è sempre aperto alla genialità, al confronto con l'altro, una vera e propria cosmopoliticità umanistica (come sembrano indicare le aperture dei tracciati). I crittogrammi, oltre che matematici, sono psicogrammi, graffi laceranti della ribellione dell'artista a schemi, regole, luoghi comuni, convenzioni. I simboli si leggono anche al buio, la loro aura luminosa acquista allora evidenza. Al loro interno si cela il segreto. Di un'umanità che pulsula.

Senza Traumi

Mi guarderò bene dal rigore; riconoscibile nel tratto della lingua = +
mi guarderò bene dal monitoraggio = :

framework of order; each section is linked to the others, by feeling rather than by composition. The result is a permanent connection. The autonomy of each work is closely bound up with the narrative cycle of which it is part; and yet its dependence on the works that precede and follow it is an integral part of each component. In effect, there is an emotional/rational continuity that cannot be broken; just as within the multi-faceted and cyclical development of concepts within the artist's work as a whole one can trace origins but never predict how that development will end. The wheel of Vico's History is in continual movement, even if its speed might change.

There is an imminent spirituality at work here; a resurrection of the spirit. Travelling the world from East to West the cosmopolitan artist captures its various essences, music and colours to then fix them on canvas in pigments. Works such as Il tempio / La dimora (Temple / Home) and Il bel Paese (The Good Land) reveal Raciti to be involved in a reconstruction that starts from the very origins of things. And that return is both spiritual and technical. Exploiting both original ground-earth pigments and industrial materials, the artist captures the colours of primary emotions: from mournful black to reassuring ochre yellow and the passion of violence and com-passion in Pompeian red. It is this action of recovery that forms the inspiration of artistic creation. Raciti's hand seems to pulse with sympathy for the world as she traces her lines and strokes on the surface of the picture, moving towards that veritable emotion painting which reveals the transcendental reality within and above us.

The artist's experiments with heterogeneous materials would, in 2000, give rise to those pictures within which she used pvc, for example, La stanza blu = : (The Blue Room = :). These works are her most concise mode of establishing a dialogue with the Other, with that third-person/recipient of the work of art. Each room outlined with pvc is a base map that draws the borders of a precise territory; however, the mathematical symbols serve to make it clear that this territoriality is open to the infinite. The artist, in fact, delimits an orthodox rationality that is irrational. The symbol is occluded, but the colour overflows. Our physical nature only apparently delimits the extent of existence as entities of spiritual energy. There is always an opening here for genius to encounter the Other; the openings within the traced outlines seem to indicate there is always a chance for a cosmopolitanism that embraces humanity. The cryptograms are not just mathematical symbols, they are psychograms, lacerations that reveal the artist's rebellion against schema, rules, commonplaces and conventions. What is more, these symbols can even be read in the dark; indeed, it is then that their luminous aura becomes most evident. And within them is hidden the secret "glow" of humanity.

Without Trauma

*I will look out against rigour; recognisable in the trace of the language = +
I will look out against monitoring = :
I will look out against benevolence = -
I will look out against surveys = x
I will look out against embraces = O
I will look out against schools = Ø
I will look out against trades = +
I will look out against current usage, against*

naștere din ordine. Orice senzație este legată de o alta. Trait d'union este emotiv, nu privește semnele. Legătura este permanentă. Anatoma operei este legată de ciclul narativ pe care îl include, dar dependența sa de cea care o precede și de cea care o urmează nu poate fi exclusă fiind imanentă. O continuitate emotivo-ratională infinită. La fel ca și ciclicitatea poliedrică conceptuală a artistei, a cărei geneză poate fi identificabilă, dar al cărui epilog nu poate fi niciodată aflat. O roată vichiana permanentă în mișcare, când în acelărare, când în oprire.

O spiritualitate imanentă. O naștere a spiritului. Caracterul cosmopolit al unei artiste care călătorescă în lume, surprinde esențele, înregistrează muzica acestora, răpește culorile, pentru a le transpune pe pânză prin pigmenti. De la Orient la Occident. De la templu / săla la il bel Paese (jara frumoasă Italia). O reconstrucție care pornește de la origini. O ecologie spirituală mai mult decât tehnică. De la tărâmurile primordiale la materialele industriale. Culorile emoțiilor primare. De la doliul negrului, la seninătatea galbenului ocru, la pasiunea când violentă, când de compasiune a roșului de Pompei. Acțiunea trimite la inspirație în creația artistică. Un ritm ușor convulsional pare să ghidzeze mâna artistei Raciti producând urzeli și intrigi de semne pe suprafețe picturale. Spre o adevarată emotion-painting ilustrativă a realității transcendentale din noi și de deasupra noastră.

În 2000 din experimentele artistei cu materiale eteroclite, iau naștere pânzile complexe cu intarsii din pvc, precum La stanza blu = (Camera albăstră). Acestea reprezintă modul cel mai concis de a dialoga cu ceilalți, cu terul care se bucură de creația artistică. Fiecare cameră arhitecturală trăsă din pvc este o hartă de bază care se învecinează cu un teritoriu precis. Această amplasare teritorială, însă, este infinită, după cum se poate deschide din simbolurile matematice. Artistă circumscrisă o raționalitate ortodoxă care este irațională. Acoperă simbolul, dar culoarea transpare. Fizicul nostru delimită entitatea energiei spirituale, dar numai aparent. Un prag este mereu deschis spre geniu, în raportul cu ceilalți, un adevarat caracter cosmopolit de formă umanistă (după cum par să indice deschiderile traseurilor). Criptogramele, pe lângă semnificația lor matematică, sunt și psihograme, zgârieturi sfâșietoare ale rebeliunii artistei față de scheme, reguli, locuri comune, evidente. În interiorul lor se ascunde secretul. Al unei umanități ce pulsează.

Fără Traume

Mă voi păzi bine de rigoare; ce poate fi recunoscută

În trăsătura limbii =+

Mă voi păzi bine de monitorizare = :

Mă voi păzi bine de bunăvoieñă=-

Mă voi păzi bine de sondaj =x

Mă voi păzi bine de îmbrățișare =O

Mă voi păzi bine de școală= Ø

Mă voi păzi bine de meserii =+

Mă voi păzi bine de uzul curent, de monotonia unde

Nu se întâmplă niciodată nimic, de

mi guarderò bene dalla benevolenza = -
mi guarderò bene dal sondaggio = x
mi guarderò bene dall'abbraccio = O
mi guarderò bene dalla scuola = Ø
mi guarderò bene dal mestiere = +
mi guarderò bene dall'uso corrente, dalla
monotonia dove
non succede mai niente, dal suo linguaggio;
che incartato
segue la strada corrente = Ā
Di soppiatto mi guarderò bene dal grande
lutto
di un tempo, senza un vero risorgimento = -
--
mi guarderò bene, dai giudizi avvalorati = .
mi guarderò bene, bene e mi vorrò tanto
bene,
perché guardandomi saprò sempre dove
sono = +
mi guarderò con leggerezza, senza l'ansia
dell'internazionalità; siamo insieme fin
dalla nascita = x
mi guarderò attentamente e sosponderò per
quanto potrò le
pesanti attese; i passaggi e gli atterraggi:
insomma vivrò = w
nel frattempo in attenzione mi guarderò il
figlio
e con sorpresa lo vedrò brizzolato e niente
affatto confuso;
soddisfatta m'abbandonerò contemplando
l'unica opera
destinata al mondo e in un soffio felice
svanirò, finalmente
nell'altro mondo mi guarderò = +10

*the monotony
in which nothing happens, against its
packaged language, which flows in the
established course = Ā
Quietly, I will look out against the great
mourning
for a time, without true rebirth = ---
I will look out against judgements that have
been borne out = .
I will look at myself well, and I will love
myself, because in looking at myself I will
always know where I am = +
I will look out against lightness, without
anxiety
for the international; we are together from
birth = x
I will look at myself carefully and, for as long
as I can,
put off crushing expectations; landscapes
and landings;
in short, I will live = w
in the meantime I will look at the child
and with surprise I will see he is grey-haired
and not at
all confused; satisfied I will abandon myself,
contemplating
the only work destined for the world, and in
one happy
breath will disappear, finally in the other
world
I will look at myself = +10*

limbajul său; care împachetăt
Urmează strada actuală=Ā
Dar mai ales mă voi păzi bine de doliu
De un timp, fără o renaștere adevărată=-
Mă voi păzi bine, de judecăjile de
valoare=-
Mă voi păzi bine și voi ține foarte mult la
mine,
Deoarece privindu-mă voi ști întotdeauna
unde sunt=+
Mă voi păzi de ușurință, fără angoasa
Internaționalității ; suntem împreună încă
de la naștere= +
Mă voi păzi atent și voi întrerupe pe cât voi
putea
Așteptările apăsătoare ; peisajele și
aterizările : într-un cuvânt voi trăi=w
Intre timp îmi voi privi fiul cu atenție
Și spre surprinderea mea îl voi vedea
încărunjit și deloc confuz;
mulțumită mă voi abandona contemplând
unica operă
destinată lumii și cu o suflare fericită voi
dispărhea, în sfârșit
în cealaltă lume mă voi privi=+10

Coreografie pitturali

Pictorial choreo-graphies

Coregrafii picturale

Corneliu Antim

Una serie di pittografie molto dinamiche ed eleganti, nella loro spaziale sagoma, ci viene presentata in occasione della mostra organizzata presso il Teatro d' Opera Rumeno, dalla Loredana Raciti. Un' artista arrivata dall' Italia dove si evidenzia con successo nel settore delle arti spettacolari (scenografia, moda, installazione, pittura-oggetto) pero' la quale non esita di affrontare con audacia gli strumenti dell' arte regina: la pittura. Pero' la esegue con dei mezzi fuori dal convenzionale, molto più idonei alla sensibilità contemporanea ed alla propria struttura e propensione artistica appresa a mezzo esercizio plastico frondeur e soprattutto perche' ha uno straordinario senso delle materialità'. I pigmenti naturali applicati su dei supporti vinilici, in legno oppure tela attentamente preparati, dei collage fatti da vari frammenti trovati in posti squallidi oppure al mercato di vecchiumi, tutti montati in complessi plastici lapidariamente ed ingegniosamente concepiti, in una visione che imita a volte l' emfasi minimale.

Nei lavori qui presentati, credo l' importante sia, la suggestività del disegno e delle insinuazioni figurative riassunte in dutti decisi, destinati ad evidenziare il muovimento corporeo, il ritmo e l' espressività delle forme accompagnati da fini fondi di colore- sia tremendo per la sensualità', sia trasparenti e fluidi fino alla imponderabilità del sogno. Non poteva essere diversamente, tanto tempo quanto l'artista ha creato questo saggio plastico/pitturale in relazione indissolubile a dei tratti musicali e di coreografia che formano, sincreticamente ed attraente, un moderno ed unitario spettacolo audio-visivo, attraversato da una

In the exhibition from the Romanian Opera, Loredana Raciti presents to us a series of very dynamic and elegant pictographies, in their spatial outline. An artist arrived from Italy, where she successfully performs in the field of Performing Arts (scenography, fashion, installation, picture-object-based art), but who does not hesitate to boldly approach the tools of the queen-art: painting. She does it, but by non-conventional means, much more adapted to the contemporaneous sensitiveness and to her own artistic structure and propensities, experienced with the frondeur plastic exercise and, especially, with a very developed sense of materiality. Natural pigments applied on vinyl supports, of wood or of canvas laboriously prepared, collages from various fragments discovered in sordid locations or at the flea market, all aggregated in plastic compositions lapidarily and ingeniously conceived, in a vision which sometimes mimics the minimalist magniloquence.

In the works exhibited here, I believe it's remarkable the suggestiveness of the drawing and of the figurative insinuations summarized in firm ducts, meant to outline the corporal movement, the rhythm and the expressivity of the forms in fields of refined color sometimes palpitating with sensuality, sometimes transparent and fluid until the dream's imponderability. She could not have done it in another way, since the artist has moulded this plastic/pictorial essay in indissoluble conjunction with the musical sequences and with the choreographic ones, which syncretically and attractively form a modern and unitary audio-visual performance, thrilled by a dense and suggestive poetics

O săptă de pictografii foarte dinamice și elegante, în conturul lor spațial, ne prezintă în expoziția de la Opera Română, Loredana Raciti. O artistă venită în Italia, unde performează cu succes în domeniile artelor spectaculare (scenografie, modă, instalatie, pictură-objec), dar care nu ezită să abordeze cu îndrăzneală instrumentele artei-regină: pictură. O face, însă, cu mijloace neconvenționale, mult mai adevărate sensibilității contemporane și proprii structuri și înclinații artistice, deprinsă cu exercițiul plastic frondeur și, mai ales, cu un extraordinar simț al materialităților. Pigmenți naturali aplicati pe suporturi vinilice, de lemn sau plasă laborios preparate, colaje din varii fragmente găsite prin locuri sordide sau la piață de vechituri, toate asamblate în compozitii plastice lapidar și ingeniose concepute, într-o vizionare ce mimează uneori emfaza minimalistă.

În lucrările prezentate aici, importantă este, cred, sugestivitatea desenului și a insinuărilor figurative rezumate în ducturi ferme, destinate să reliefze mișcarea corporală, ritmul și expresivitatea formelor în câmpuri de culoare rafinate când palpitând de senzualitate, când transparente și fluide până la imponderabilitatea visului. Nici nu se putea altfel, atât timp cât artista și-a plămădit acest eseu plastic/pictural în conjuncție indisolubilă cu secvențele muzicale și cele coregrafice, ce compun, sincretic și atractiv, un modern și unitar spectacol audio-vizual, străbătut de o densă și sugestivă poetică a ideilor și simbolurilor. Context în care contribuția Loredanei Raciti este una de susținere în forme palpabile, remanentă a unui discurs artistic altfel

forte e suggestiva poetica delle idee e dei simboli. Il contesto in cui presente l'apporto di Loredana Raciti è uno d'appoggio in forme lampanti, riassume le rimanenze di un discorso artistico d'altronde astratto, plurimorfo e complesso. Un "recital", altrimenti detto, la cui logica e coerenza si rispecchiano nella medesima orchestrazione del complesso. Siccome anche Stravinski pensava un secolo fa' che la danza e' lo sforzo della carne, quello di diventare musica, oggi come oggi possiamo ribadire che nella pittura di Loredana Raciti, si rispecchia lo sforzo dell'incarnazione, in colore e gesto, della musica stessa!

of the ideas and of the symbols. In such a context, Loredana Raciti's contribution is one of support in palpable, remnant forms, of an abstract, plurimorphous and complex artistic discourse. A "recital", in other words, the logics and the coherence of which may be individuated in the very orchestration of the ensemble. Because, as Stravinski believed a century ago, dance is the effort of the flesh to become music, we may say today that, Loredana Raciti's painting envisions the struggle of the very music for reincarnation, in color and in gestures.

abstract, plurimorf și complex. Un "recital", altfel spus, a cărui logică și coerentă se regăsește în chiar orchestrația ansamblului. Pentru că, aşa cum Stravinski credea acum un secol, că dansul este efortul cărnii de a deveni muzică, și noi astăzi putem spune că, în pictura Loredanei Raciti se întrevede strădania încarnării, în culoare și gest, a muzicii însesei !

Danza d'Aqua
B. 1,25 x H 1,50
Tecnica Pigmenti con
collante vinilico su Tela

Dance of Water
Pigmentation technique with
vinylic adhesive on canvas

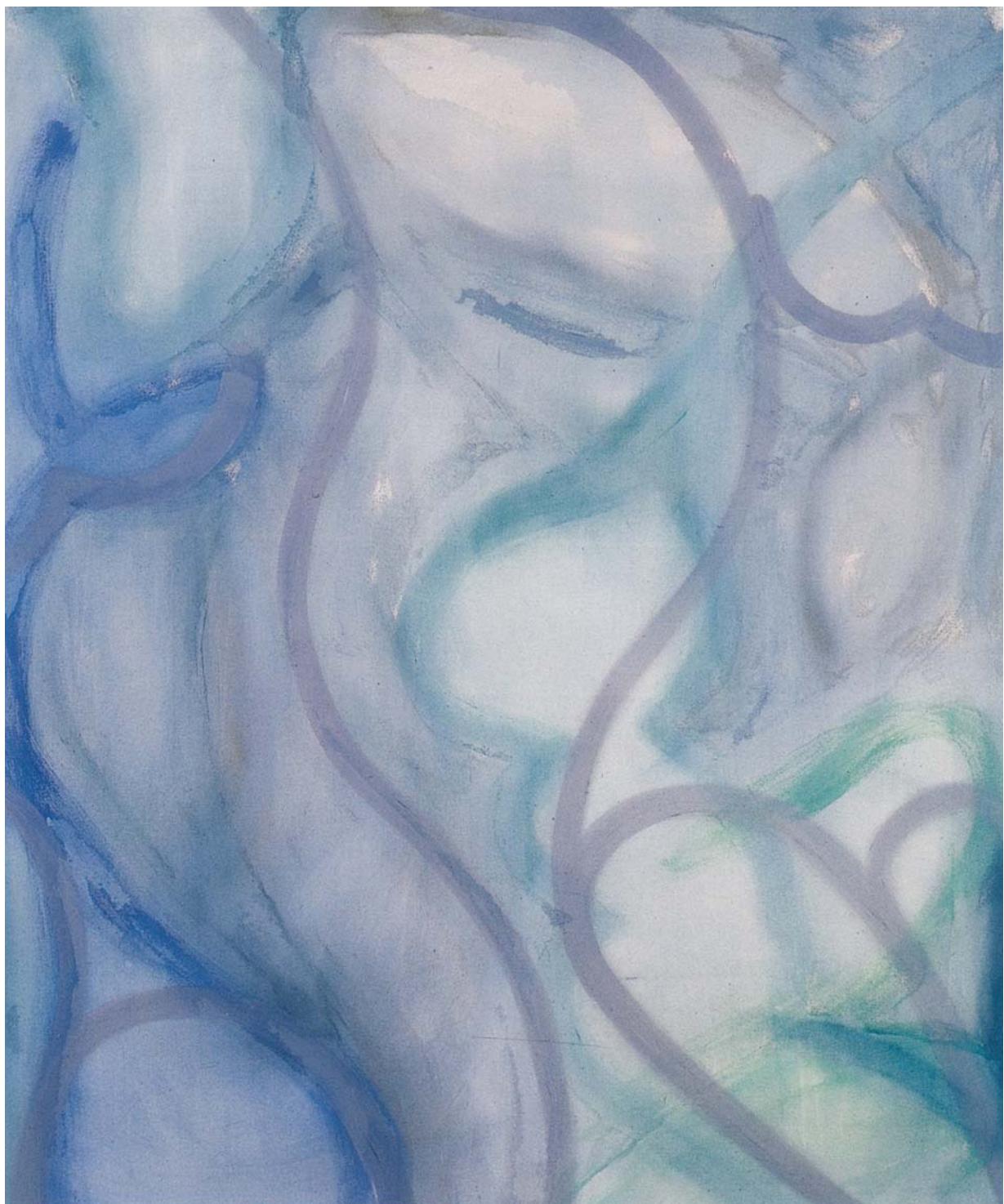
Dansul apei
Tehnica pigmentilor
cu clei vinilic pe pânză

Danza di Nebbia
B. 1,25 x H 1,50
Tecnica Pigmenti con
collante vinilico su Tela

Dance of Fog
Pigmentation technique with
vinylic adhesive on canvas

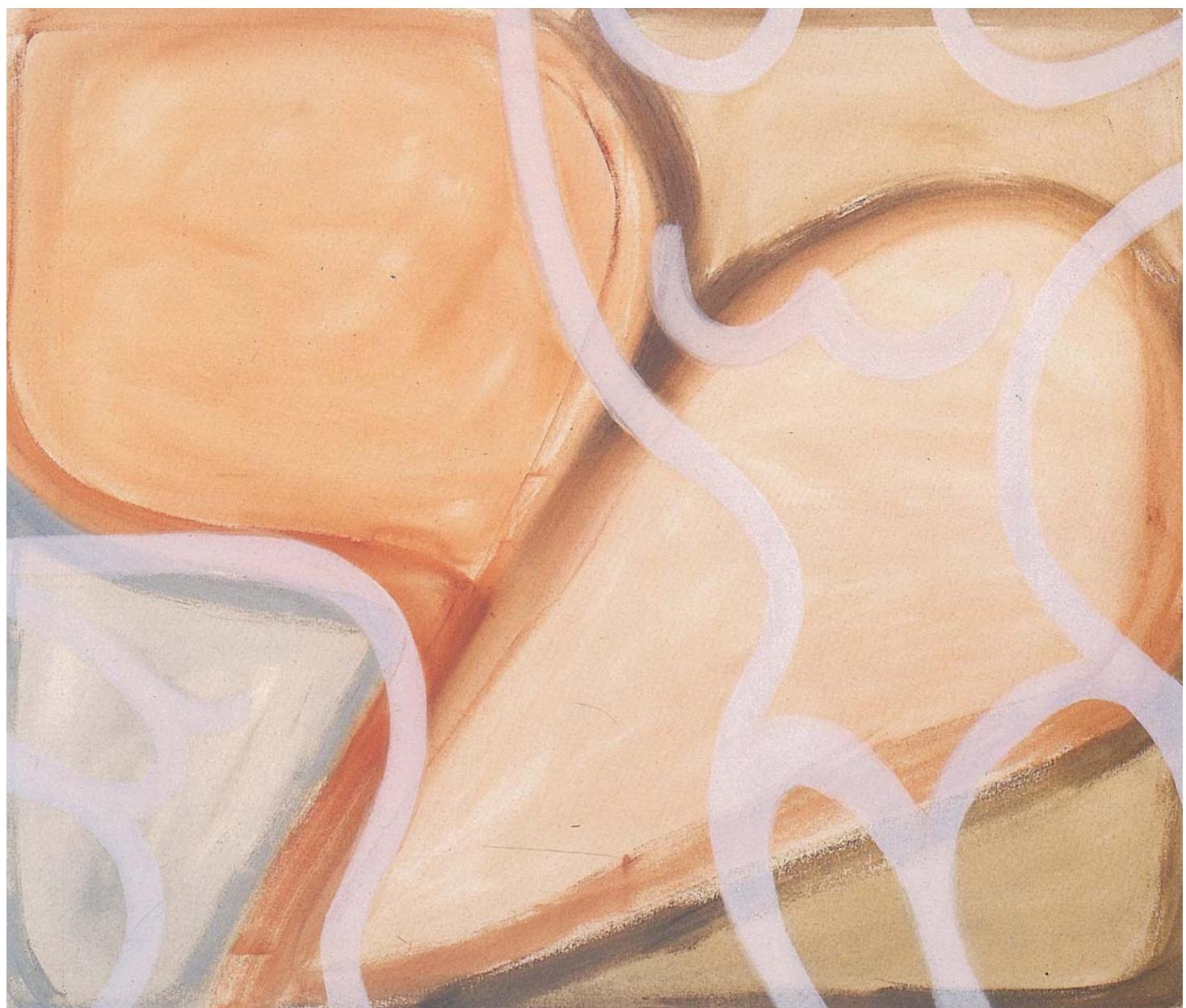
Dansul ceței
Tehnica pigmentelor
cu clei vinilic pe pânză

Danza di Terra
B. 1,50 x H 1,25
Tecnica Pigmenti con
collante vinilico su Tela

Dance of Earth
Pigmentation technique with
vinylic adhesive on canvas

Dansul pământului
Tehnica pigmentelor
cu clei vinilic pe pânză

Danza di Roccia
B. 1,59 x H 1,50
Tecnica Pigmenti con
collante vinilico su Tela

Dance of Rock
Pigmentation technique with
vinylic adhesive on canvas

Dansul pietrei
Tehnica pigmentilor
cu clei vinilic pe pânză

Danza di Fuoco
B. 1,60 x H 2,20
Tecnica Pigmenti con
collante vinilico su Tela

Dance of Fire
Pigmentation technique with
vinylic adhesive on canvas

Dansul focului
Tehnica pigmentelor
cu clei vinilic pe pânză

Donna in giallo

B. 1,00 x H. 1,00

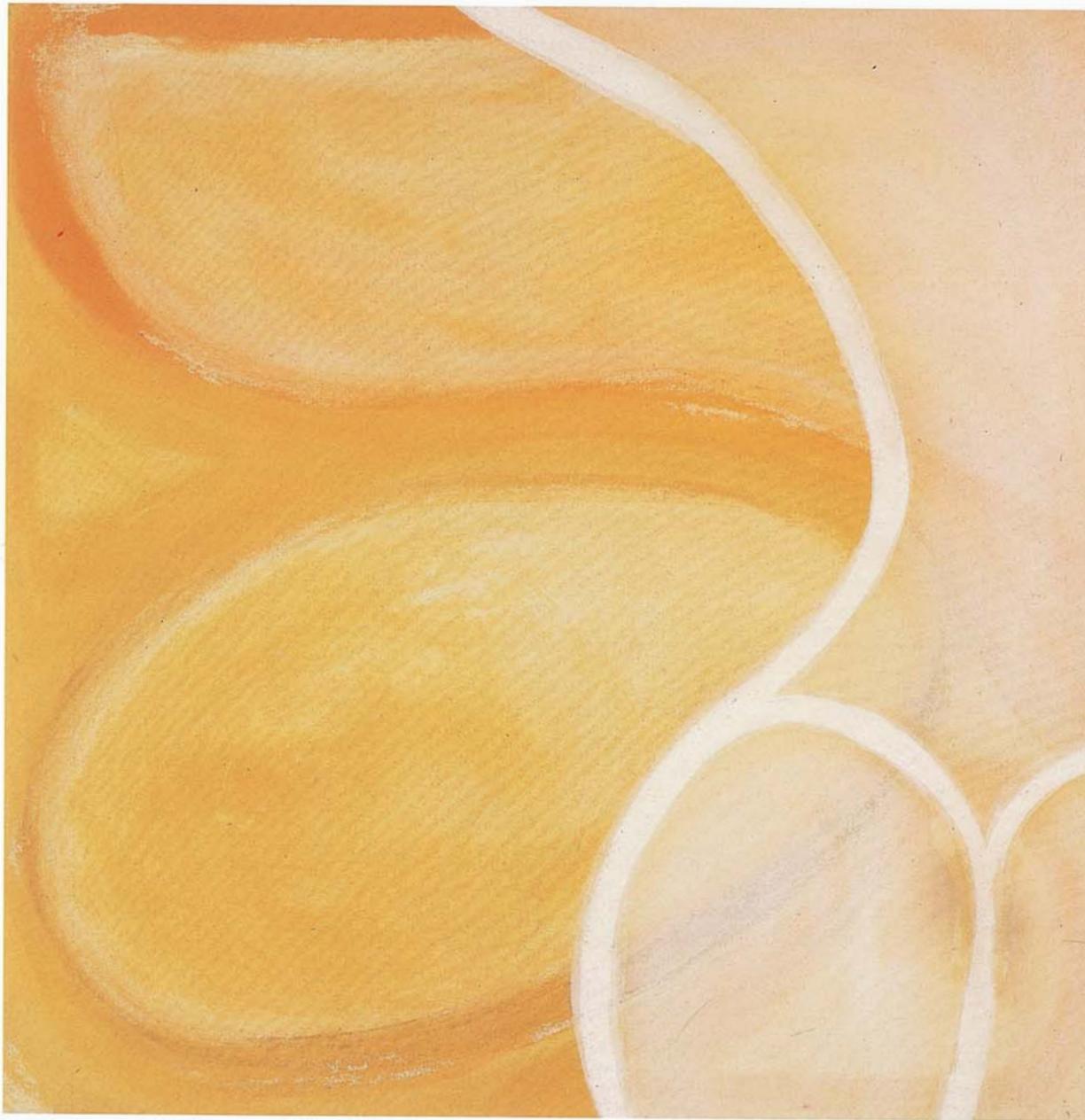
Tecnica Pigmenti con
collante vinilico su Tela

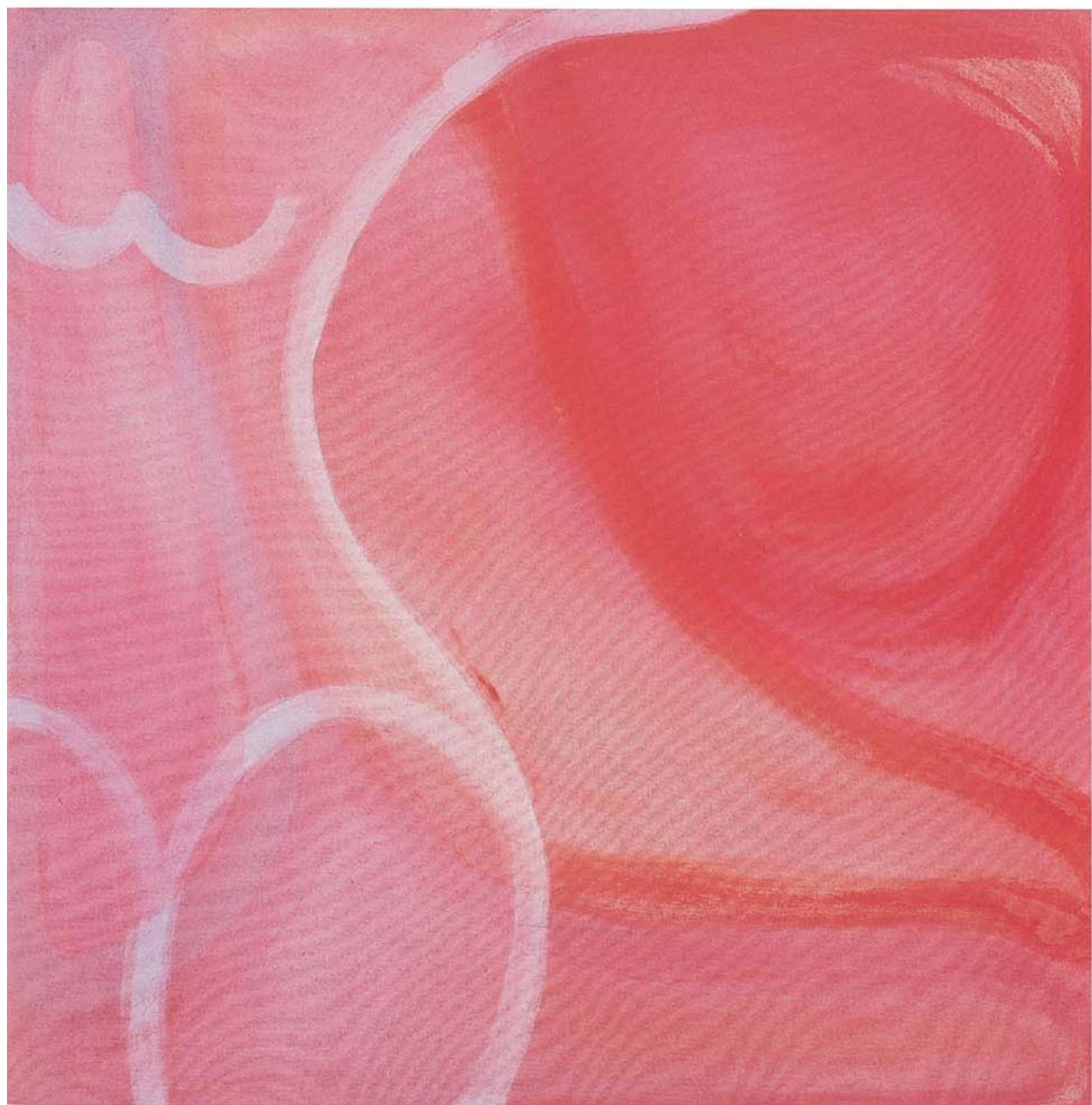
Woman in yellow

*Pigmentation technique with
vinyllic adhesive on canvas*

Femeie în galben

Tehnica pigmentelor
cu clei vinilic pe pânză

Donna in Rosa
B. 1,00 x H. 1,00
Tecnica Pigmenti con
collante vinilico su Tela

Woman in red
Pigmentation technique with
vinylic adhesive on canvas

Femeie în roșu
Tehnica pigmentelor
cu clei vinilic pe pânză

Donna in Blu
B. 1,00 x H. 1,00
Tecnica Pigmenti con
collante vinilico su Tela

Woman in blue
Pigmentation technique with
vinylic adhesive on canvas

Femeie în albastru
Tehnica pigmentelor
cu clei vinilic pe pânză

Donna in viola
B. 0,80 x H. 0,80 m
Tecnica Pigmenti con
collante vinilico su Tela

Woman in violet
Pigmentation technique with
vinylic adhesive on canvas

Femeie în violet
Tehnica pigmentilor
cu clei vinilic pe pânză

Donna in verde
B. 0,80 x H. 0,80 m
Tecnica Pigmenti con
collante vinilico su Tela

Woman in green
Pigmentation technique with
vinylic adhesive on canvas

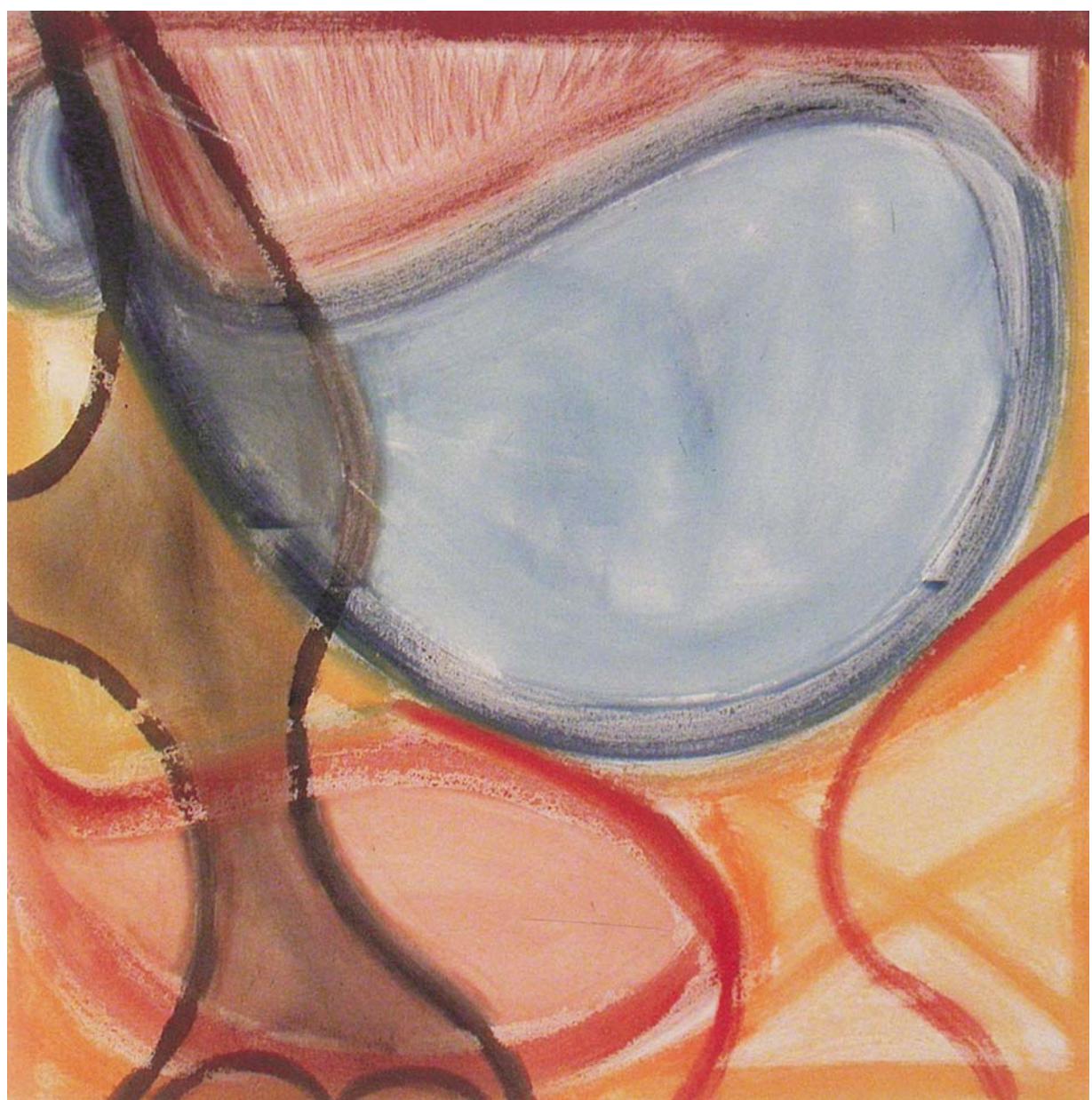
Femeie în verde
Tehnica pigmentilor
cu clei vinilic pe pânză

Il vaso di Pandora
B. 1,00 x H. 1,00
Tecnica Pigmenti con
collante vinilico su Tela

The vase of Pandora
Pigmentation technique with
vinylic adhesive on canvas

Vasul Pandorei
Tehnica pigmentilor
cu clei vinilic pe pânză

Sogno di mezza estate
B. 1,00 x H. 1,00
Tecnica Pigmenti con
collante vinilico su Tela

Dream of average summer
Pigmentation technique with
vinylic adhesive on canvas

Vis în plină vară
Tehnica pigmentilor
cu clei vinilic pe pânză

Donna in verde
B. 1,00 x H. 1,00
Tecnica Pigmenti con
collante vinilico su Tela

Woman in green
Pigmentation technique with
vinylic adhesive on canvas

Femeie în verde
Tehnica pigmentilor
cu clei vinilic pe pânză

Donna d'Africa
B. 1,00 x H. 1,00
Tecnica Pigmenti con
collante vinilico su Tela

Woman from Africa
Pigmentation technique with
vinylic adhesive on canvas

Femeie din Africa
Tehnica pigmentilor
cu clei vinilic pe pânză

MARIALUISA SALE

Recapiti:
E-mail: marialuisa_1994@yahoo.it

Formazione teorica

- laureata presso l'Univ. degli Studi di Roma "La Sapienza"
- specializzata nel '94 come docente di sostegno per gli istituti superiori, con una tesi sperimentale sulla psicosi simbiotica,
- 2002: diploma del Corso Triennale di Formazione di Base in Movimento Creativo, metodo Garcia Plevin
Ha tenuto corsi di questa disciplina in istituti scolastici pubblici (S.M.S. "Via Di Dragone"; Sc. elementare "Palombella" di Roma; Il Istituto D'Arte di Roma). E' membro stabile dell'associazione e ne frequenta regolarmente i corsi d'aggiornamento per il Movimento Creativo ed il Movimento Autentico (metodo Janet Adler),

Formazione artistica

Danze Mediorientali:

- Dal 2001 ad oggi è allieva della Maestra Roberta Bongini del Teatro dell' Arcano di Kassym Baiatly. Ha frequentato i seminari a Firenze dello stesso K. Baiatly, apprendendo le modalità d'applicazione delle teorie di Rudolf Laban al teatro-danza arabo. Ha studiato danza Sufi sotto la guida del M° Shaykh Abdul Hadi.
- Dal 1993 al 2001 si è dedicata alla Danza Mediorientale con il M° Saad Ismail e la sua allieva E. Micheli (Danza del Ventre, Folklore egiziano, Danze arabo-andaluse). Ha approfondito altri stili di danza mediorientale frequentando i seminari con Mamhud Reda, Jalila, Jasmin Namu, S. Todaro (stile di S. Hilal), Leila Haddad e A. Gallone (fusion con il contemporaneo). Ha avvicinato, per motivi d'affinità stilistica, la danza africana e lo stile del tango Flamenco (con Carmen Fuentes).
- Danza dall'età di sei anni conseguendo la formazione propedeutica di base presso L'Accademia Nazionale di Danza di Roma. Ha studiato tecnica contemporanea con T. Starita e D. Damiani (Graham, Limòn).

La formazione artistica per le danze mediorientali è sempre stata accompagnata da una ricerca iconografica sulle danze antiche, i culti della Dea Madre e la religiosità del Neolitico, che hanno costituito lo spunto principale dell'elaborazione coreografica. Tale ricerche hanno contribuito alla mostra "Il costume nell'immaginario della danza orientale" Aprile-Giugno 2004 presso il Centro Culturale Multietnico SANLO di Roma, di cui ha curato testi, scelta delle immagini ed allestimento.

Danza Classica Indiana:

- Dal 2003 è allieva di A. Migliorini della Kakasagara Academy of Fine Arts di Londra, diretta da U. Raghavan di cui conosce sei brani di repertorio in stile Bharata Natyam (Pandanalar);
- Fino al 2003 pratica lo stile Bharata Natyam sotto la guida di G. Leva Jogeeklar, apprendendo da quest'ultima dieci brani del repertorio di Jamini Krishnamurti;
- Dal 1996 ha avvicinato lo studio della Danza Classica Indiana frequentando seminari con I. Citaristi, R. Fanelli (Kathak), Bharata Natyam prima con T. Leucci, poi con G. Leva Jogeeklar.

Danze popolari, antiche e storiche:

- Dal 2001 al 2003 apprende il repertorio rinascimentale sotto la guida di G. Giordano e Barbara Sparti, partecipando regolarmente alle manifestazioni di fine anno tenute dalla Scuola di Musica Ganassi di Roma.
- Dal 1996 ha studiato danze popolari con A. Cirigliano e C. Bettinali (tammurriate, pizzica, tarantelle).

Esperienza artistica

Danza Orientale-Contemporanea:

Nov. 2004 - Luglio 2005: "La Dea delle Streghe"

performance di 35' con utilizzo di danza orientale-contemporanea, danza classica indiana e sue interpretazioni contemporanee, canto dal vivo di Katy Sanna, installazioni di Loredana Raciti e brani recitati tratti da "Aradia, il Vangelo delle Streghe" di C.G.Leland)

Repliche per:

- Università degli Studi di Roma "La Sapienza", rassegna "Notti d'estate alla Sapienza";
- Atelier "Aenea" di L. E. Nazzareno, Manziana (RM)
- "Officina Giovani", Comune di Prato;
- Rassegna "Off Broadway 2004", Roma Mediascena Europa

Sett. 2004: "Credo omaggio ad Ibn Arabi" Rassegna "Roma è Danza" Teatro Olimpico (performance con utilizzo di testi classici Sufi, danza classica indiana, danza mediorientale-contemporanea e recitazione)

Luglio 2004: "AN-KI"- rassegna "Italiarte la Danza all'Aventino"- Mediascena Europa, Istituto di Studi Romani (spettacolo di danza mediorientale-contemporanea, danza classiche indiane Bharata Natyam ed Odissi, recitazione di brani della tradizione Sufi tratti da testi classici di Shayk Rumi, Ibn Arabi e Shayk Jami)

Luglio 2004: "Quattro Toni e il Quinto elemento" Settimana della Camera della Moda Auditorium di Roma (performance contemporanea diretta da Loredana Raciti con utilizzo di installazioni di Arte Contemporanea)

Nov. 2004: "Ardhvi Sura Anahita"- rassegna "Off Broadway 2003 Mediascena Europa"; estratto presso il "III festival di Danza Multietnica" e per "San Lorenzo in arte movimento" (performance di 45' dedicata al tema delle acque sacre: danza mediorientale in stile Tribale, contaminazioni con la danza classica indiana, recitazione di brani della tradizione Sufi tratti da testi classici di Shayk Rumi, Ibn Arabi e Shayk Jami)

- In occasione del Carnevale di Venezia 2004 ha danzato per **Oriental Express, Biennale, Padiglione Italia** collaborando con artisti quali: **Musafir Gitani del Rajasthan, Bobby Friction, Sabri Mahmood**

- Inoltre, dal 2000 ad oggi ha presentato le proprie produzioni:

- "Munajat" (nell'ambito delle rappresentazioni in occasione dell'XI Maratona della città di Roma, 2005)
"Tra Cielo e Terra" ("I Festival di Danza Multietnica" di Roma presso Alpheus; Rassegna "Roma è Danza" - Teatro Olimpico);
- "Devi - Inno alla Dea Madre" (rassegna "Off Broadway 2002 - Mediascena Europa"; estratto in "Notturno" con regia di E. Russo)
- "Il Villaggio" ("Il Festival di Danza Multietnica di Roma")
"Tribal I and II" in collaborazione con L. Rocchetti ed I. De Lorenzo (rassegna "Le Donne di Amina" Teatro dei Servi, 2003; presentazione della mostra "Il costume nell'immaginario della danza orientale", Centro Multietnico SanLo, 2004, "IV Festival di Danza Multietnica di Roma, 2005, "XIII Festival del Folclore", Sant'Angelo Romano; "Festa Europea della Musica", 2005)
- "Sotto gli Ulivi" ("Drums for Africa" Alpheus; "Festival del Folclore Sabino-Cornicolano 2003"; "Il Festival Delle Nazioni di Ronciglione", "Hobbiton 2003"- Parco del Pincio)
- estratti da "Ardhvi Sura Anahita" (rassegna "Off Broadway 2003 Mediascena Europa"; estratto presso il "III festival di Danza Multietnica" e per "San Lorenzo in arte movimento", 2004)

- Ha inoltre danzato in spettacoli di beneficenza per **FAO, IFAD, Circolo Mario Mieli, Telethon**, ed ha collaborato con la disegnatrice di bozzetti dal vivo Claudia Nizza ("Arti a confronto", 2003).
- Dal 1996 al 1998 ha danzato per la compagnia di **Saad Ismail ("Arabesque")** partecipando a rassegne di danza presso i Teatri Brancaccio, Viganò, Manzoni, Auditorium Massimo e a produzioni televisive ("Condominio Mediterraneo" '96, "La vita in diretta" 1998, "Scommettiamo che - 2000).

Danza Classica Indiana Bharata Natyam:

- Nel 2004 ha danzato in "Madura Nryttiam" (con orchestra completa dal vivo) sotto la direzione del Guru Usha Raghavan della Kalasagara Academy of Fine Arts di Londra e nella dimostrazione-spettacolo "Danza Odissi e Bharata Natyam" con L.Spagna e A. Migliorini (Centro Multietnico SanLo)
- Dal 2001 al 2003 ha collaborato con il gruppo di danza classica indiana di G. Leva Jogeeklar, con cui si è esibita presso il Museo Etnografico Pigorini di Roma ("India- impatti visivi"), "Festival dell'Armonia" presso Palazzo Orsini di Oriolo Romano, Rassegna "Le Donne Di Amina 2002 (Teatro dei Servi - FAO staffcoop)

Danze antiche e storiche:

- Dal 1998 ad oggi collabora con il gruppo "Syanulia" (ricostruzione di danze antico-romane) di **Walter Maioli**, partecipando a numerosi spettacoli e riprese cinematografiche della compagnia (per Discovery Channel).
- Sempre nell'ambito della ricostruzione di danze antiche e creazione di stili sincretici con la danza mediorientale, ha partecipato a "Cybele" di M. Bifani (in occasione della riapertura della Domus Aurea), "Tracce nell'acqua" (Museo Archeologico di Trevignano Romano, due edizioni 2003, 2004).

Esperienza di insegnamento

Tiene corsi regolari di Danza Orientale presso il **C.U.S dell'Università degli Studi di Roma "La Sapienza"**, "Spazio Danza", il "Centro Culturale Multietnico San Lo" Roma e, dal 2001 al 2003, presso la **FAO**

Personal data:
E-mail: marialuisa_1994@yahoo.it

Academic Background

- Master Arts at the State University of Rome "La Sapienza".
- 1994 Doctorate as Supporting Professor for High Schools, experimental thesis on symbiotic psychosis;
- 2002: Diploma of the Triennial Basic Course of Creative Movement, Garcia Plevin method. She taught the same discipline at State schools (Junior-High School "Via Di Dragone"; Elementary School "Palombella", Rome; 2nd Institute of Art, Rome). She is a permanent member of the Association for Creative Movement and regularly follows its refresher courses for Creative Movement and Authentic Movement (Janet Adler method);

Artistic Background

Middle-East Dance:

- Since 2001 she has been studying under Roberta Bongini, a Master of "Teatro dell' Arcano", directed by Kassim Bayatly. She also attended seminars held in Florence by the same Master K. Bayatly, learning how to apply Rudolf Laban's theories to Arabian Dance-Theater. She studied Sufi Dance under the guidance of the master Shaykh Abdul Hadi.
- From 1993 up to 2001 she studied Middle-East Dance under the Master Saad Ismail and under his student E. Micheli (Belly Dance, Egyptian Folklore Dance, Arabian-Andalusian Dance). She learnt other styles of Middle-East Dance by attending seminars lead by Mamhud Reda, Jalila, Jasmin Namu, S. Todaro (style of S. Hilal), Leila Haddad and A. Gallone (contamination with Contemporary Dance). To develop her style, she also approached African Dance, and the style of Flamenco Tango.
- She has been dancing since she was six years old, receiving her preliminary basic formation at the National Academy of Dance in Rome. She studied Modern Dance under T. Starita e D. Damiani (Graham and Limòn styles).

Her artistic background in Middle-East Dance is backed by iconographic researches about ancient dances, the worship of the Great Mother and the religious background of the Neolithic period. Those researches represent the main source of inspiration for her choreographic creation and contributed to the exhibition "Dressing in the Imaginary of Eastern Dance" hold on April-June 2004 by the Multiethnic Cultural Center SanLo' of Rome. She selected texts, images and stage for the aforementioned exhibition.

Indian Classical Dance:

- Since 2003 she is a student of A. Migliorini, belonging to the Kakasagara Academy of Fine Arts of London, directed by U. Raghavan. She learnt six repertory items in the Bharata Natyam (Pandanur) style.
- Since 2003 she has been studying the Bharata Natyam style under G. Leva Jogeclar, learning from her ten items from the repertory of Jamini Krishnamurti.
- Since 1996 she studied Indian Classical Dance by attending seminars lead by I. Citaristi and L. Spagna (Odissi style), R. Fanelli (Kathak style), T. Leucci and G. Leva Jogeclar (Bharata Natyam style).

Popular, Ancient and Historical Dances:

- From 2001 up to 2003 she learnt the Renaissance repertoire under G. Giordano e Barbara Sparti, and regularly participated in the final performances held at the Ganassi School of Music in Rome.
- Since 1996 she has been studying Italian popular dances (tammurriatas, pizzicas, tarantulas) under A. Cirigliano e C. Bettinali.

Artistic Performances

Middle-East & Contemporary Dance:

Nov. 2004 July 2005: "The Goddess of Witches"

A 35 minutes performance including Middle-East & Contemporary Dance, Indian Classical Dance, live songs by Katya Sanna, installations by Loredana Raciti, recitation of excerpts from the book "Aradia, the Gospel of Witches", by C. G. Leland).

Repeat performances at:

- State University of Rome "La Sapienza", Festival "Summer Nights at La Sapienza";
- Municipality of Prato, Youth Atelier;
- Atelier "Aenea" of L. E. Nazzareno, Manziana, Rome;
- Festival "Off Broadway 2004", Rome Mediascena Europe;

Sept. 2004: "I Believe a Tribute to Ibn Arabi" Festival "Rome is Dance" Teatro Olimpico (a performance including classical Sufi poetry, Indian Classical Dance and Middle East Dance);

July 2004: "AN-KI"- Festival "Italyart Dance at the Aventino Hill"- Mediascena Europe, Institute for Roman Studies (a performance including Middle-East & Contemporary Dance, Indian Classical Dance in the Bharata Natyam and Odissi styles, reading of Sufi poetry by classical authors: Shaykh Rumi, Ibn Arabi and Shaykh Jami);

July 2004: "Four Tones and The Fifth Element" Week of the House of Fashion - Auditorium of Rome (a contemporary performance directed by Loredana Raciti with installations of Contemporary Art);

Nov. 2004: "Ardhvi Sura Anahita"-

A 45 minutes performance centered on Sacred Water: Middle-East dance (Tribal style), contaminations with Indian Classical Dance and reading of Sufi poetry by classical authors: Shaykh Rumi, Ibn Arabi and Shaykh Jami.

Performed at the Festival "Off Broadway 2003 Mediascena Europe"; partially re performed at the "3rd Festival of Multiethnic Dance" and at "San Lorenzo, Art in Movement";

- During the Carnival of Venice 2004 she danced for **Oriental Express, Bi-yearly Exposition, Italian Section**, cooperating with artists like: **Musafir The Gypsies of Rajasthan, Bobby Friction, Sabri Mahmood**;

- **Since 2000** she has also been performing her productions:

- "Munajat" (during the celebrations related to the 11th Marathon of the Municipality of Rome, 2005);
- "Between Heaven and Earth" ("1st Festival of Multiethnic Dance", at Alpheus, Rome; Festival "Rome Is Dance" at Teatro Olimpico);
- "Devi Hymn to the Mother Goddess" (Festival "Off Broadway 2002 - Mediascena Europe"; partially re performed in "Notturno", directed by E. Russo);
- "The Village" ("2nd Festival of Multiethnic Dance", Rome);
- "Tribal I and II" together with L. Rocchetti and I. De Lorenzo (Festival "Amina's Women" Teatro dei Servi, 2003; introduction to the exhibition "Dressing in the Imaginary of Eastern Dance", Multiethnic Cultural Center SanLo', 2004, "4th Festival of Multiethnic Dance", Rome, 2005, "European Festival of Music", 2005);
- "Under the Olive Trees" ("Drums for Africa" at Alpheus; "Festival of Sabino-Cornicolan Folklore 2003"; "2nd Festival of the Nations, Ronciglione", "Hobbiton 2003", Pincio Garden);
- Excerpts from "Ardhvi Sura Anahita" (Festival "Off Broadway 2003 Mediascena Europe" at the "3rd Festival of Multiethnic Dance" and at "San Lorenzo in Art Movement", 2004).

- She also dances in benefit performances for **FAO, IFAD, Mario Mieli Circle, Telethon**, and cooperate with the live cartoonist Claudia Nizza ("Compared arts", 2003).

- **Since 1996 up to 1998** she dance for the "**Arabesque**" company directed by **Saad Ismail**, participating in performances hold at the theaters Brancaccio, Viganò, Manzoni, Auditorium Massimo and in TV programs ("Condominio Mediterraneo" '96, "La vita in diretta" 1998, "Scommettiamo che - 2000).

Bharata Natyam Indian Classical Dance:

- In 2004 she danced in "Madura Nryttiam" (live performance with orchestra) under the direction of the Guru Usha Raghavan of the **Kalasagara Academy of Fine Arts of London** and in the demonstration-performance "Odissi and Bharata Natyam Dance" with L. Spagna e A. Migliorini (Multiethnic Cultural Center SanLo');

- From 2001 up to 2003 she cooperated with the company of Indian Classical dance lead by G. Leva Jogeclar, taking part in performances hold at the **Pigorini Ethnographic Museum of Rome** ("India-Visual Impacts"), at the "Festival of Harmony" by Palazzo Orsini in Oriolo Romano, and at the Festival "Amina's Women 2002" (Teatro dei Servi - FAO staffcoop).

Ancient and Historical Dances:

- Since 1998 she has been cooperating with the "Syanulia" group (reconstruction of Ancient Roman Dances) lead by **Walter Maioli**, participating in many performances and TV programs (broadcast by Discovery Channel);

- Within the framework of the reconstruction of Ancient Dances and creation of fusion styles with Middle-East Dances, she participated in "Cybele" by M. Bifani (celebrations for the reopening of the Domus Aurea) and in two editions of "Traces in the Water" (**Archaeological Museum Trevignano Romano, 2003, 2004**).

Teaching Programs

She regularly teaches Middle-East Dance at the **C.U.S of the State University of Rome "La Sapienza"**, at "Spazio Danza", at the "Multiethnic Cultural Center SanLo" in Rome. She previously taught at the schools of dance "L'Arco" and "L'Albero e La Mano" in Rome and at FAO.

Contact:
E-mail: marialuisa_1994@yahoo.it

Formare tehnică

- Diplomă de licență obținută la Univ. de Studii din Roma „La Sapienza”
- specializată în 1994 ca profesor suplinitor pentru învățământul superior, pe baza unei teze experimentale asupra psihotezei simbiotice.
- 2002: diplomă de absolvire a Cursului Trienal de Formare de Bază în Mișcare Creativă, metoda Garcia Plevin. A ținut cursuri pentru această disciplină în cadrul unor institute de învățământ public (S.M.S. „Via Di Dragone”; Școala Elementară „Palombella” din Roma; Institutul de Artă din Roma). Este membru deplin al asociației și frecventează în mod regulat cursurile de actualizare pentru Mișcarea Creativă și pentru Mișcare Autentică (metoda Janet Adler),

Formare artistică

Dansuri din Orientul Mijlociu:

- din 2001 până astăzi este eleva Maestrii Roberta Bongini de la "Teatrul dell'Arcano" al lui Kassym Baitaly. A frecventat seminariile în Florența ale lui K. Baitaly, însușindu-și modalitatea de aplicare a teoriilor lui Rudolf Laban în teatrul de dans arab. A studiat dansul Sufi sub îndrumarea lui M. Shaykh Abdul Hadi.
- Între 1993 și 2001 s-a dedicat Dansului din Orientul Mijlociu cu M. Saad Ismail și cu eleva sa E. Micheli (Dans din Buric, Folclor egiptean, Dansuri arabo-andaluze). A aprofundat alte stiluri de dans din Orientul Mijlociu frecventând seminarii conduse de Mamhud Reda, Jalila, Jasmin Namu, S. Todaro (stilul lui S. Hilal), Leila Haddad și A. Gallone (fusion cu contemporan). A studiat, din motive de afinitate stilistică, dansul african și stilul de tangou Flamenco (cu Carmen Fuentes).
- Dansează de la vîrstă de șase ani obținând o formăție propedeutică de bază în cadrul Academiei Naționale de Dans din Roma. A studiat tehnica contemporană cu T. Starita și cu D. Damiani (Graham, Limon).

Formația artistică pentru dansurile din Orientul Mijlociu a fost întotdeauna însotită de un studiu iconografic cu privire la dansurile antice, la cultele Zeiței Mamă și la religia din Neolitic, care au constituit principalul punct de pornire pentru elaborarea coreografică. Aceste cercetări au contribuit la expoziția „Obiceiul imaginariului în dansul oriental” Aprilie-Iunie 2004 la Centrul Cultural Multi-etnic SANLO din Roma, unde a îngrijit texte, s-a ocupat de alegerea imaginilor și de amenajare.

Dans clasic indian

- Din 2003 este eleva lui A. Migliorini din cadrul Kakasagara Academy of Fine Arts din Londra, sub direcțunea lui U. Raghavan din repertoriul căruia cunoaște șase fragmente în stil Bharata Natyam (Pandanalar);
- Începând cu 2003 practică stilul Bharata Natyam sub îndrumarea lui G. Leva Jogeckar, însușindu-și de la aceasta din urmă zece piese din repertoriul lui Jamini Krishnamurti;
- Începând cu 1996 a început să studieze Dansul Clasic Indian frecventând seminarii conduse de I. Citaristi și de L. Spagna (Odissi), R. Fanelli (Kathak), Bharata Natyam la început cu T. Leucci iar apoi cu G. Leva Jogeckar.

Dansuri populare, antice și istorice

- Între 2001 și 2003 își însușește repertoriul renascentist sub îndrumarea lui G. Giordano și a Barbarei Sparti, participând în mod regulat la manifestările de sfârșit de an organizate de Școala de Muzică Ganassi din Roma.
- Începând cu 1996 a studiat dansuri populare cu A. Cirigliano și cu C. Bettinali (tamuriate, pizzica, tarantella).

Experiență artistică

Dans Oriental Contemporan:

Nov. 2004 Iulie 2005: „Zeița Vrăjitoarelor”

Reprezentare de 35 minute cu dans oriental contemporan, dans clasic indian și cu interpretările sale contemporane, canto live al Katyei Sanna, instalații ale Loredanei Raciti și fragmente recitate din „Aradia, Evanghelie Vrăjitoarelor” de C.G. Leland).

Reprezentării pentru:

- Universitatea de Studii din Roma „La Sapienza”, festivalul „Nopți de vară în Sapienza”;
- Atelier „Aenea” de L.E. Nazzareno, Manziana (RM)
- „Officina Giovani”, Primăria din Prato;
- Festivalul „Off Broadway 2004”, Roma Mediascena Europa

Sept. 2004: „Credo omagiu adus lui Ibn Arabi” Festivalul „Roma este Dans” Teatrul Olimpic (performance pe bază de texte clasice Sufi, dans clasic indian, dans din Orientul Mijlociu-contemporan și recitare)

Iulie 2004: „AN-KI” festivalul „Italiarte Dansul în Aventino” Mediascena Europa, Institutul de Studii Romane (spectacol de dans din Oriental Mijlociu contemporan, dansuri clasice indiene Bharata Natyam și Odissi, recitare de fragmente tradiționale Sufi extrase din texte clasice de Shayk Rummy, Ibn Arabi și Shayk Jamī).

Iulie 2004: „Patru tonuri și cel de-al cincilea element” Săptămâna Camerei de Modă Auditorium din Roma (performance contemporană sub direcțiunea Loredanei Raciti folosind instalații de Artă Contemporană).

Nov. 2004: „Ardhvi Sura Anahita”

Festivalul „Off Broadway 2003 Mediascena Europa”; extras la „Cel de-al III-lea festival de Dans Multietnic” și pentru „San Lorenzo în artă mișcare” (performance de 45 minute dedicată temei apelor sacre: dans din Oriental Mijlociu în stil Tribal, influențe ale dansului clasic indian, recitare de fragmente tradiționale Sufi extrase din texte clasice de Shayk Rummy, Ibn Arabi și Shayk Jamī).

- Cu ocazia Carnavalului de la Veneția din 2004 a dansat pentru **oriental Express, Bienal, Pavilionul Italia** colaborând cu artiști precum: **Musafir Gitani del Rajasthan, Bobby Friction, Sabri Mahmood**.

- În plus, din 2000 și până în prezent și-a prezentat propriile producții:

- „Munajat” (în cadrul reprezentărilor cu ocazia celui de-al XI-lea Maraton al orașului Roma, 2005).
 - „Între cer și pământ” („Festivalurile de Dans Multietnic” din Roma de la Alpheus; Festivalul „Roma și Dansul” Teatrul Olimpic);
 - „Devi Imn Zeiței Mamă” (festivalul „Off Broadway 2002 Mediascena Europa”; extras din „Nocturnă” în regia lui E. Russo).
 - „Satul” („Festivalul de Dans Multietnic din Roma”)
 - „Tribal I and II” în colaborare cu L. Rocchetti și cu I. De Lorenzo (festivalul „Femeile din Amina” Teatrul dei Servi, 2003; prezentarea expoziției „Obiceiul imaginarului în dansul oriental”, Centrul Multietnic SanLo, 2004, „Cel de-al IV-lea Festival de dans Multietnic din Roma, 2005”, „Cel de-al XIII-lea Festival de Folclor”, Sant'Angelo Romano; „Sărbătoarea Europeană a Muzicăi”, 2005).
 - „Sub măslini” („Drums for Africa” Alpheus, „Festivalul Folcloric Sabino-Cornicolano 2003”; „Festivalul Națiunilor din Ronciglione”, „Hobbiton 2003” Parcul del Pincio).
 - Extrase din „Ardhvi Sura Anajita” (festivalul „Off Broadway 2003 Mediascena Europa”; extras în cadrul „Celui de-al III-lea festival de Dans Multietnic” și pentru „San Lorenzo în artă mișcare”, 2004).
- În plus, a dansat la spectacole de binefacere pentru FAO, IFAD, Cercul Mario Mieli, Telethon, și a colaborat cu desenatoarea de schițe Claudia Nizza („Arte în confruntare”, 2003).
- Între 1996 și 1998 a dansat pentru compania lui Saad Ismail („Arabesque”) participând la festivaluri de dans la Teatrele Brancaccio, Vigano, Manzoni, Auditorium Massimo și la producții televizate („Condominio Mediterraneo” '96, „La vita in diretta” 1998, „Scommettiamo che 2000”).

Dans Clasic Indian Bharata Natyam:

- În 2004 a dansat în „Madura Nryttiam” (cu orchestra completă live) sub direcțiunea Gurului **Usha Raghavan** din cadrul **Kalasagara Academy of Fine Arts din Londra** și în prezentarea-spectacol „Dansul Odissi și Bharata Natyam” cu L. Spagna și A. Migliorini (Centrul Multietnic SanLo).
- Între 2001 și 2003 a colaborat cu grupul de dans clasic indian al lui G. Leva Jogeklar, cu care a făcut o reprezentăție la Muzeul etnografic Pigorini din Roma („India - impacturi vizuale”), „Festivalul Armoniei” la Palatul Orsini di Oriolo Romano, Festivalul „Le Donne Di Amina 20002 (Teatrul dei Servi FAO staffcoop).

Dansuri antice și istorice:

- Din 1998 și până astăzi colaborează cu grupul „Syanulia” (reconstrucția de dansuri antice romane) al lui **Walter Maioli**, participând la numeroase spectacole și producții cinematografice ale companiei (Pentru Canalul Discovery).
- Tot în cadrul reconstruirii dansurilor antice și al creării de stiluri sincretice cu dansul din Oriental Mijlociu, a participat la „Cybele” a lui M. Bifani (cu ocazia redeschiderii Domus Aurea), „Dâre în apă” (Muzeul Arheologic din Trevignano Romano, două ediții 2003, 2004).

Experiența în învățământ

Tine cursuri regulate de Dans Oriental în cadrul **C.U.S. al Universității de Studii din Roma „La Sapienza”**, „Spațiu Dansului”, „Centrul Cultural Multietnic San Lo” Roma și, între 2001 și 2003, în cadrul FAO.

INTER-ART
International Contemporary *music and dance group*

Coordinatore artistico -
Mihaela Vosganian

Coreografia
Liliana Iorgulescu

Solisti/Improvvisatori
Irinel Anghel
pianoforte/koto/voce
lavorata, koto
Andrei Kivu cello/
eufonio/hun/didgeridoo/
trombetta
Mihaela Vosganian
percussioni

Dancers-Ballerini
Liliana Iorgulescu, Andreea
Duta, Vlad Iachim

Video
Irinel Anghel, Adriano Abbado
(Italia)

Less Borders
Spettacolo cross media
Musica dal vivo & elettronica,
danza, video,
improvvisazione

Inter-Art porta sulla scena dell' arte contemporanea rumena, un' iniziativa unica, essendo a promuovere un genere di spettacolo sincretico basato su musica e coreografia originale che coinvolge sia personalità artistiche del paese che dall'estero.
Un interesse specifico del gruppo è quello dell' espansione su territori trans culturali oppure inter disciplinari, a mezzo strumenti etnici o poco convenzionali ed allo stesso tempo, attraverso l'inserimento di effetti di teatro, abiti, scenografia. Inter-Art presenta uno spettacolo continuo che alterna delle opere complesse di musica, danza e video, seguite da una provocante improvvisazione mista che interagisce con i lavori della artista Loredana Raciti e con la coreografia di Maria Luisa Sales.

Artistic coordinator
Mihaela Vosganian

Choreography
Liliana Iorgulescu

Soloists/Improvisers
Irinel Anghel (Romania)
piano/koto/voice /electronics
Andrei Kivu (Romania)
cello/eufonio/hun/didgeridoo/
trumpet
Mihaela Vosganian
percussions

Dancers
Liliana Iorgulescu,
Andreea Duta, Vlad Iachim

Video
Irinel Anghel, Adriano Abbado
(Italia)

Less Borders
A cross- media performance
Live & computer music, live
electronics, dance, video,
improvisation

Inter-Art brings to contemporary art scene, a unique initiative of integrating live performance of new music and original choreography, featuring artistic personalities from Romania and abroad. A special goal of its performances is to cross cultural boundaries by using ethnic or unconventional instruments as well as theatrical effects and costumes. Inter-Art presents a continuous performance including complex creations of music, dance and video, as well as an exiting improvisation moment in inter-action with the Italian visual artist Loredana Raciti and the Italian choreographer and dancer Maria Luisa Sales.

Coordinator artistic
Mihaela Vosganian

Coregrafia
Liliana Iorgulescu

Soliști/Improvizatori
Irinel Anghel pian/koto/voce
procesată, koto
Andrei Kivu
cello/eufonio/hun/didgeridoo/
/trompetă
Mihaela Vosganian
percuții

Dancers
Liliana Iorgulescu,
Andreea Duță, Vlad Iachim

Video
Irinel Anghel, Adriano Abbado
(Italia)

Less Borders
Spectacol cross media
Muzică live & electronică,
dans, video, improvizație

Inter-Art aduce o inițiativă unică pe scena artei contemporane românești, promovând un gen de spectacol sincretic bazat pe o muzică și o coregrafie originală, care antrenează deopotrivă personalități artistice din țară și străinătate. Un interes specific al grupului îl reprezintă expansiunea în teritorii trans-culturale sau inter-disciplinare, prin folosirea unor instrumente etnice sau neconvenționale, și totodata, prin introducerea de efecte teatrale, costume, scenografie. Inter-Art prezintă un spectacol continuu care alternează creații complexe de muzică, dans și video, urmate de o provocatoare improvizație mixtă, în interacțiune cu lucrările plasticienei Loredana Raciti și coregrafia Mariei Luisa Sales.

Programma:

1. Hypnotic Visions/ video & banda elettronica
Musica/video: Irinel Anghel

2. Reverberations/ tuba, voce lavorata, percussione, banda elettronica & danza
Musica: Mihaela Vosganian
Coreografia/danza: Liliana Iorgulescu
Solisti: Andrei Kivu, Irinel Anghel, Mihaela Vosganian

3. African Interferences/ percussione, banda elettronica & danza
Musica: Mihaela Vosganian
Coreografia: Liliana Iorgulescu
Ballerini: Andreea Duta, Vlad Iachim

4. Return of Samson
pianoforte, cello, banda elettronica & video
Musica: Dinu Ghezzo
Video: Adriano Abbado

5. In quanto a noi/ banda elettronica & danza
Musica: Adrian Iorgulescu
Coreografia: Liliana Iorgulescu
Ballerini: Andreea Duta, Vlad Iachim

6. Japanese Interferences
cello, hun, koto, percussione, banda elettronica & danza
Musica: Mihaela Vosganian
Coreografia/danza: Liliana Iorgulescu
Solisti: Andrei Kivu, Mihaela Vosganian, Irinel Anghel

7. Improvvisazione/musica & danza sul palcoscenico e nel foyer dove ha posto la mostra di pittura di Loredana Raciti
Solisti: Andrei Kivu, Irinel Anghel, Mihaela Vosganian
Coreografia/Danza: Maria Luisa Sales

Program:

1. Hypnotic Visions/ video & tape
Music/video: Irinel Anghel

2. Reverberations/ tuba, voice, electronics, percussion, tape & dance
Music: Mihaela Vosganian
Choreography/dance: Liliana Iorgulescu
Soloists: Andrei Kivu, Irinel Anghel, Mihaela Vosganian

3. African Interferences/ percussion, tape & dance
Music: Mihaela Vosganian
Choreography:
Liliana Iorgulescu
Dancers: Andreea Duta, Vlad Iachim

4. Return of Samson/piano,
cello, tape & video
Music: Dinu Ghezzo
Video: Adriano Abbado

5. Despre noi/ tape & dance
Music: Adrian Iorgulescu
Choreography:
Liliana Iorgulescu
Dancers: Andreea Duta, Vlad Iachim

6. Japanese Interferences
cello, hun, koto, percussion, tape & dance
Music: Mihaela Vosganian
electronics, percussion, tape & dance
Music: Mihaela Vosganian
Choreography/dance: Liliana Iorgulescu
Soloists: Andrei Kivu, Mihaela Vosganian, Irinel Anghel

7. Improvisation/live music & dance through the foyer
painting exhibition of
Loredana Raciti
Soloists: Andrei Kivu, Mihaela Vosganian, Irinel Anghel
Dance: Maria Luisa Sales

Program:

1. Hypnotic Visions/ video & bandă
Muzică/video: Irinel Anghel

2. Reverberations/ tuba, voce procesată, percuție, bandă & dans
Muzica: Mihaela Vosganian
Coregrafie/dans: Liliana Iorgulescu
Solisti: Andrei Kivu, Irinel Anghel, Mihaela Vosganian

3. African Interferences/ percuție, bandă & dans
Music: Mihaela Vosganian
Coregrafia:
Liliana Iorgulescu
Dansatori: Andreea Duță, Vlad Iachim

4. Return of Samson/pian,
cello, bandă & video
Muzica: Dinu Ghezzo Video:
Adriano Abbado

5. Despre noi/ bandă & dans
Muzica: Adrian Iorgulescu
Coregrafia:
Liliana Iorgulescu
Dansatori: Andreea Duță,
Vlad Iachim

6. Japanese Interferences
cello, hun, koto, percuție, bandă & dans
Muzica: Mihaela Vosganian
Coregrafie/dans:
Liliana Iorgulescu
Solisti: Andrei Kivu, Mihaela Vosganian, Irinel Anghel

7. Improvizăție/muzică & dans pe scenă și în foyer
unde are loc lansarea expoziției de pictură semnată de Loredana Raciti.
Solisti: Andrei Kivu, Irinel Anghel, Mihaela Vosganian
Coregrafie/Dans:
Maria Luisa Sales

Ilustrație grafică și tipar
Eurografica SRL

Noiembrie 2005

Lei stessa una presenza esotica, piena di mistero, Loredana Raciti suscita il nostro interesse per via della multivalenza delle sue opere. La realta' da un lato, la bellezza dall'altro. L'artista sottoposta al reale si libera a mezzo la creazione verso se stesso....
Ben ritrovatoci!

Being in herself a mysterious-exotic figure, Loredana Raciti intrigues us through the multivalence of her creative works. Reality on the one hand, beauty on the other. The artist subjected to the tangible sets herself free by means of the creation towards herself...
We are glad to meet each other again!

Ea însăși o prezență misterios-exotică, Loredana Raciti ne întrigă prin multivalentă creațiilor sale. Realitatea pe de o parte, frumusețea pe de altă parte. Artistul supus realului se eliberează prin operă spre sine...

Bine ne-am regăsit !

Gabriel Martin
Curatore

Gabriel Martin
Curator

Gabriel Martin
Curator

